TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

45, - Ft VIII. évfolyam 11. szám 1997. november Független közéleti lap

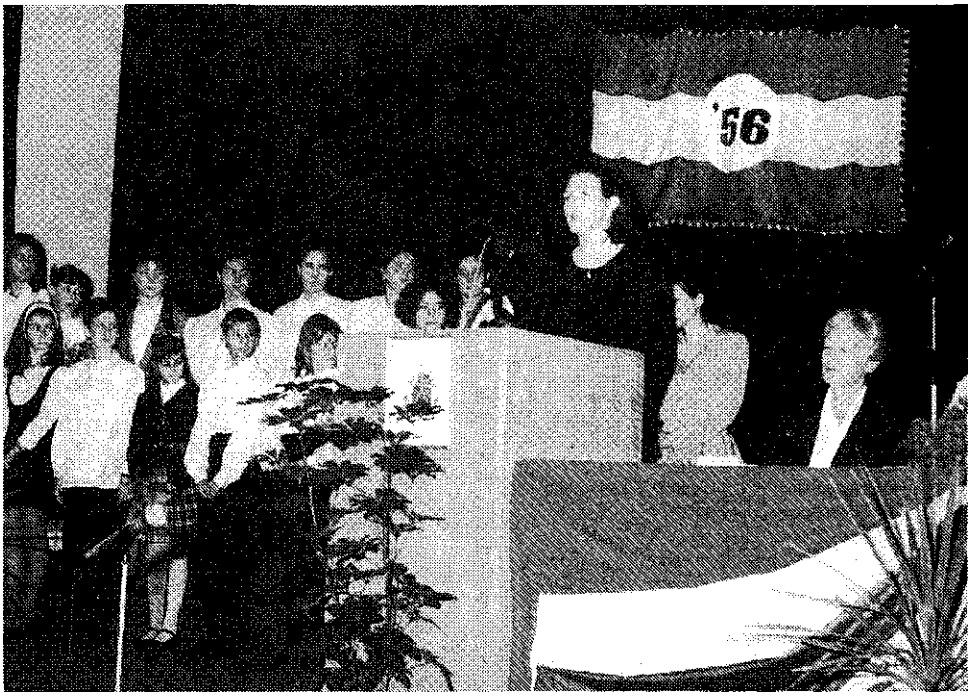

Beszámolunk az október 23-i rendezvényekről

Képünk az ünnepi önkormányzati ülésen készült

A tartalomból:

PRO URBE-díjas kitüntetettjeink: Balogh Pál Bertán István

Munkaerő-piaci áttekintés II.

Mit kell tudnunk a NAT-ról?

Megjelent a Szélpál Árpád emlékkönyv

Aranylakodalom

Rendőrségi híreink

SPORT

Receptek

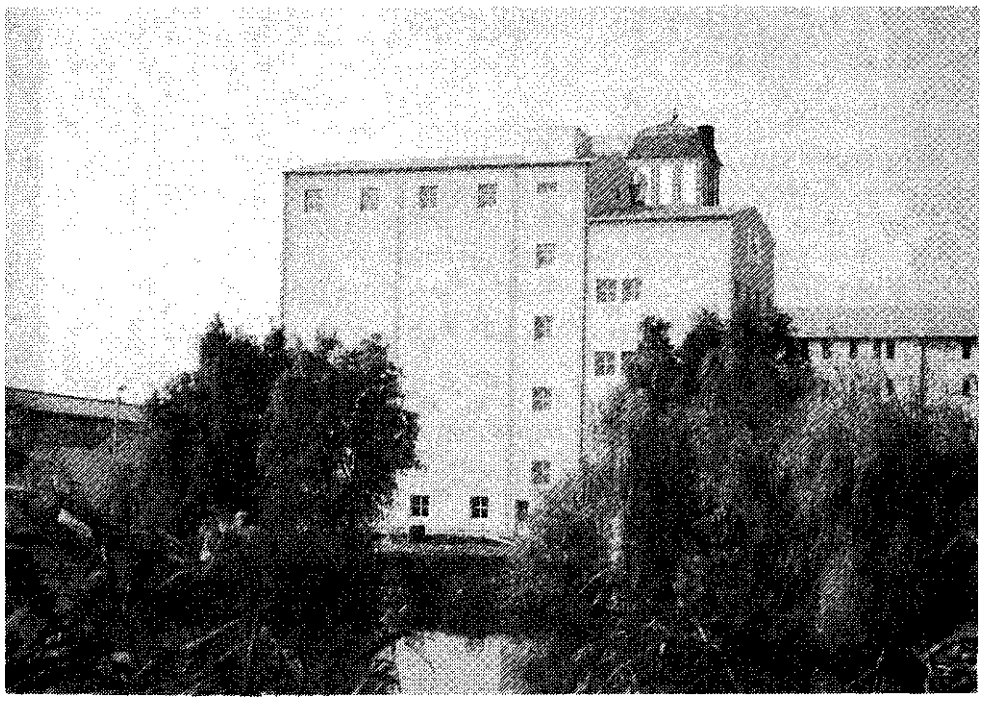

ÁTADTÁK A SZENT MIKLÓS MALMOT

ÍGY ÜNNEPELTÜK 1956. OKTÓBER 23-ÁT

Városunkban már kezd hagyománnyá válni, hogy október 23-án egyre szélesebb körben és módon ünnepelnek.

• Október 22-én a Katolikus Népkör az ünnep tiszteletére jótékonysági bált rendezett, melynek nettó bevételét felajánlotta a helyi Karitász Szervezetnek a szegények megsegítésére.

• Az ünnep előestéjén a Független Kisgazdapárt székházában is vacsorával egybekötött megemlékezés zajlott.

* * *

„...Két hét szabadságért is érdemes!
Mindig érdemes..."

(Szentmihályi Szabó Péter)

– Mit jelent számunkra 1956. október 23? – tette fel a kérdést Bihari József népművelési művelődés-szervező titkár az előestén tartott nagygyűlés első perceiben. Sokféle érzés tör elő a szemtanúkból, a még élő emlékezőkből. Elsöprő ereje csak 1848. március 15-höz hasonlítható. Rövid ideig tartó, fényes győzelmét viszont sokkal hosszabb véres megtorlás követte.

A Himnusz után Képes Géza: Tankparádé című költeményét hallottuk Lekrinczy Krisztina szép előadásában (Székács E. Szakközépiskola), majd Karakas Tímea és Ponyokai Titanilla zeneiskolai tanulók fuvoladuója hangzott el.

Az ünnepi szónok dr. Hasznos Miklós országgyűlési képviselő, a KDNP tagja volt. Visszapillantott a 41 éve történt eseményre, amikor Budapest népe az utcára ment és kezébe vette a sorsát. Ez halálos csapás volt a moszkvai rendszerre, de hosszú haldoklása még 33 évig tartott, és megtorlással, a történelem meghamisításával járt.

'56-ban nemcsak mi vizsgáztunk, hanem a nyugatiak is. Szép szavakban nem volt hiány... Oda elmentek segíteni, ahová az érdekeik úgy kívánták! Fogalmuk sem volt igazában arról, ami itt történt, miközben a „csatlós államok" szabadságának fontosságáról szavaltak.

Az előadó személyes élményeit mesélte el a Petőfi-szobornál, a Parlament előtt és a Rádiónál lezajlott eseményekkel kapcsolatban. Ő is párhuzamot vont 1848 és 1956 között. Mindkét forradalmat megnyertük, de mindkét szabadságharcot elveszítettük. Van azonban két nagy különbség is a kettő között! '48 árulóit nem tüntették ki, de az ötvenhatosokét igen! És ismerjük az áldozatokat, de a hamis tanúkat – s több helyen a végrehajtókat – még mindig nem.

Dr. Hasznos Miklós, a nagygyűlés szónoka

Vigaszunk csak egy lehet: a történelem mindig szolgáltat igazságot! - fejezte be beszédét dr. Hasznos Miklós.

(Hajnal Jné)

* * *

A városi ünnepség – az ünnepi önkormányzati ülés – október 23-án 15 órakor kezdődött a Művelődési Központ zsúfolásig megtelt Pódiumtermében. A Himnusz eléneklése után a Kodály Zoltán Zeneiskola zenekara Mesterné Vadas Zsuzsa vezényletével Csajkovszkij Magyar verbunkját adta elő, ezt követően Kerényi Grácia: Terra humana c. versét hallottuk Búzás Ivett gimn. tanuló előadásában, majd a Bercsényi Miklós Gimnázium kórusának közvetítésével élvezhettük Bach Parasztkantátájának egy részletét és a Szántóvető c. kórusművet.

Részlet az ünnepi műsorból

Fotó: Tar Ernő

Sántha Albert alpolgármester ünnepi megemlékezésében párhuzamba állította az 56-os forradalmat az 1848-as forradalommal és szabadságharccal. A forradalmak modellje 1956-ig az 1848-as forradalom volt – mondotta. A hőn áhított rendszerváltozásra 1989-ig kellett várni. A felszabadult nép akaratából megalakult az első szabadon választott parlament, majd az első szabadon választott önkormányzat; október 23-án, az 56-os forradalom 33. évfordulóján Szűrös Mátyás, a Köztársaság ideiglenes elnöke az Országház előtt bejelentette Magyarország új államformáját, a *Köztársaság*-ot.

Az 56-ban megfogalmazott 16 pontból a legfontosabbak megvalósultak – mondta, – egy részük viszont elveszítette aktualitását (pl. a semlegesség). Legyünk hűek, méltók 56 szelleméhez – fejezte be ünnepi megemlékezését a szónok.

Vége a kitüntetések átadása következett, majd a Szózat elhangzásával véget ért az ünnepi önkormányzati ülés.

(S)

KITÜNTETETTJEINK

Törökszentmiklós Város Önkormányzata immár második éve „PRO URBE" - díjjal tünteti ki a lakóhelyért kiemelkedő mértékben tevékenykedő polgárait. Idén az október 23-i ünnepi önkormányzati ülés keretében került erre sor a Városi Művelődési Központ pódiumtermében, ahol hárman vehették át az elismerést jelentő díjat: Balogh Pál, a Béke MgTsz elnöke, Bertán István, a TSE Atlétikai Szakosztályának vezető edzője, valamint a Béke MgTsz Népdalköre (a Bischof László karnaggyal készített riportot a következő számunkban kívánjuk megjelentetni).

Bertán István városunk sportéletének fejlesztéséért, hírnevének öregbítéséért fáradozik több évtizede. Munkájának eredményességét 33 magyar bajnoki cím és több mint 200 aranyjelvényes minősítés bizonyítja. A kezei alatt nevelkedő tehetséges atléták közül 6 fő bekerült a magyar válogatottba, öten elnyerték a Megye Legjobb Sportolója címet. Sokat tett az iskolai keretek között zajló sportért is: hét diákolimpiai bajnokot nevelt, közülük hárman a magyar válogatott keret tagjai. Ugyancsak a diákolimpiákhoz fűződnek a kézilabda sportág területén elért sikerei, ugyanis a Kölcsey Ferenc Általános Iskola fiú csapatával országos szinten a legjobb 8 között szerepeltek.

Elsőként sport-pályafutásának kezdetéről kérdeztük.

– 1953 óta vagyok törökszentmiklósi lakos. Iskolai tanulmányaimat a Petőfi Sándor Általános Iskolában kezdtem, ahol kiváló testnevelőmtől, Kriston Ferenctől megtanultam nemcsak az atlétika, hanem valamennyi sportág szeretetét. Ez tovább erősödött bennem a középiskolás évek alatt Szabó Ferenc és Szabó Imre tanárok, majd a szakmunkás-képzés idején Kocsis István testnevelő által. Kezdetben iskolai szinten, a szakmunkásvizsga letétele után pedig a Szolnoki [illegible] honvédségtől történő leszerelésem után sportágat váltottam, 10 évig a helyi csapatban kézilabdáztam a megyei I. osztályban.

Bertán István Pro Urbe-díjas

1980-ig rádió-tv műszerészként dolgoztam, emellett az akkor még működő Városi Sportiskolában tevékenykedtem. Az ottani munka rövidesen végleges pályamódosítást hozott számomra, ugyanis Jávor László testnevelő tanárnak köszönhetően olyan szintű elhivatottságot sajátítottam el a sport iránt, amely meghatározta további pályafutásomat. 1982 óta vagyok a TSE főállású edzője, mellette 5 évig a Petőfiben, hetedik éve a Kölcseyben óraadóként testnevelést tanítok.

– *Milyen szerepet játszott munkádban a családi háttér?*

– Feleségem a helyi ÁFÉSZ bérosztályának dolgozója, két fiam – akik mindketten eredményesen atletizáltak – a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán szerzett mérnöki, ill. műszaki tanári diplomát. Köszönettel tartozom nekik azért a maximális támogatásáért, amelyet az eltelt évek során nyújtottak ehhez a sok szabadidőt elvonó tevékenységhez.

– *Aki ismer, tudja rólad, hogy edzői munkádat különleges elhivatottsággal és odaadással végzed. Mennyire tartod ezt fontosnak?*

– Úgy érzem, bármilyen sportágról legyen is szó, ezt másképpen nem lehet csinálni. Teljes odafigyelést kell tanúsítani annak érdekében, hogy a gyerekeknek sikerélményt szerezzen a befektetett munka. Meggyőződésem, hogy ezek a sikerek a civil életben is előnyükre válnak. Szellemüket, egyéniségüket pozitív irányban formálják, még akkor is, ha a későbbiekben nincs perspektíva arra, hogy ebből a sportágból megéljenek.

– *Ez a szemlélet ösztönzött arra is, hogy a ma már nélkülözhetetlen anyagi feltételek biztosítása érdekében jelentős szerepet vállalj egy alapítvány létrehozásában?*

– Az 1996 júliusában létrejött Dekatlon Sportág Alapítvány megérte a fáradozást, mert a kitűzött célok nagy részét meg tudtuk valósítani. Ez elsősorban a versenyeztetési feltételek és edzési lehetőségek javulásában nyilvánul meg. A tagság ötleteit, véleményét messzemenően figyelembe véve azonban olyan módosításokra készülünk a jövőben, amelyek előbbre viszik az alapítvány ügyét.

– *Ezek a módosítások a további tervek megvalósításának reményében szükségesek?*

– Igen. Tovább szeretnénk lépni a téli-nyári, azonos feltételek melletti felkészülés területén. Gondolok itt egy fedett pályás futófolyosó kialakítására, bár ez nagyon költséges dolog. Másik nagy segítség lenne egy videokamera, amellyel verseny közben is kontrollálni tudnánk a mozgást. Ezek távlati tervek, de bízom abban, hogy a Kölcsey-s atlétikai pályához hasonlóan idővel ezek is megvalósulnak. A jelenlegi eredmények birtokában – apróbb lépésekben haladva ugyan, de talán lépést tudunk tartani más egyesületekkel.

– *Melyek azok az eredmények, amelyekre a legbüszkébb lehetsz?*

– Számomra minden versenyző sikere egyformán fontos és kedves. Különbséget talán úgy tudnék tenni, ha az országos szinten kiemelkedő teljesítményt nyújtó atlétákat említem: Búzás Norbert, Farkas Éva, Polgár Nóra, Demeter Géza és Kóródi Tamás kétszeres, Fehér Tünde és Bertán Gábor háromszoros, Csontos Rozália pedig „éremgyűjtőként" hétszeres magyar bajnoki címet szerzett.

– *A Pro Urbe-díjat az atléták szüleinek felterjesztésére, a képviselő-testület egyetértésével ítélte meg számodra az önkormányzat. Szívből gratulálok ehhez, nemcsak mint a sportágért szívvel-lélekkel dolgozó edzőnek, hanem mint kollégának, lapunk munkatársának is!*

– Örülök az elismerésnek, és köszönetet mondok mindazoknak, akik alkalmasnak találtak a kitüntetés odaítélésére. Az elkövetkező időkben is hasonlóképpen kívánjuk végezni a szakosztályon belüli munkát, mellyel talán tovább öregbíthetjük városunk sportéletének hírnevét.

Sz.Zs. (Fotó: Tar Ernő)

KITÜNTETETTJEINK

(Folytatás az előző oldalról)

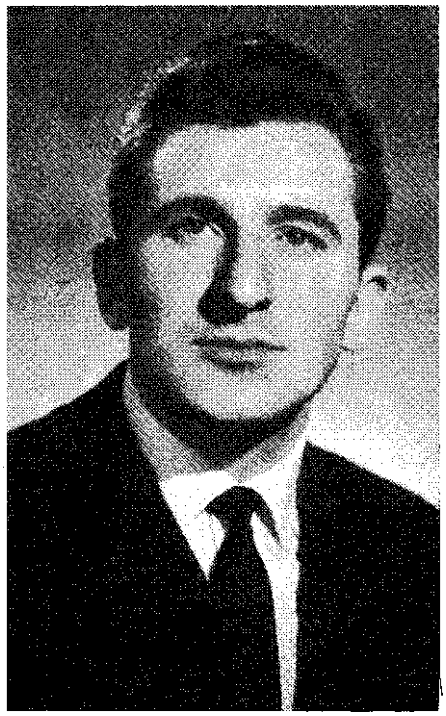

Balogh Pál díjazott, aki a Bercsényi Miklós Gimnázium egykori kiváló diákja, 1963 óta dolgozik városunkban. Tevékenysége elsődlegesen a mezőgazdasághoz kötődik. 1966 és 1968 között a Gödöllői Agrátudományi Egyetem Agrárközgazdasági Karán üzemgazdasági szakmérnök diplomát szerzett.

Több szövetkezeti egyesülést megért: az 1976. január 1-jén megalakult Béke Mezőgazdasági Termelőszövetkezetben termelési elnökhelyettesként dolgozott. 1990. március 5-ét követően kétszer választották elnöknek, és ebben a munkakörében végzi gazdaságszervező, irányító munkáját ma is. Beosztásaiban fő feladata volt a mezőgazdasági tevékenység beillesztése a város gazdasági életébe, valamint megfelelés a közgazdasági és társadalmi kihívásoknak (versenyszféra megteremtése).

Alapvető vezetői magatartása, hogy a tulajdonosok érdekei érvényesüljenek, ezzel a munkájával is a város nyugodt, kiegyensúlyozott hangulatához járul hozzá. A város oktatási és kulturális intézményeit és különböző civil szervezeteit jelentős mértékben támogatja. Ebben a tevékenységében kiemelkedőnek számít a szövetkezet Népdalkörének támogatása. Ezen felül több alapítványban, szövetségben aktívan tevékenykedik.

A mezőgazdaságban kifejtett több évtizedes eredményes, kitartó, a város fejlődését elősegítő lelkiismeretes munkája, valamint az oktatási és kulturális intézmények támogatása területén kifejtett tevékenysége, a humánus magatartása, korrekt, megbízható jelleme érdemessé teszik arra, hog a kitüntetés és díj tulajdonosa legyen.

(S)

BERUHÁZÓK – KIVITELEZŐK FIGYELMÉBE!

A Törökszentmiklós és Vidéke Áfész Ipari Osztálya széles körű kivitelezői és szolgáltató tevékenységének ajánlata:

Vállalunk általános építőipari kivitelezéseket és szakipari tevékenységeket – többek között:

- víz-, gáz, központifűtés-szerelési munkákat,
- általános és szerkezeti lakatos gyártást, javítást,
- festés-mázolási és tapétázási munkákat,
- normál és hőszigetelt üvegezési munkákat,
- hideg és meleg padlóburkolási feladatokat,
- műköves jellegű termékek műhelyben történő gyártását, elhelyezését,
- villanyszerelési munkákat, felújításokat, rekonstrukciókat,
- tűz-, érintésvédelmi, szabványossági vizsgálatokat,
- ismétlődő méréseket, azok javításait.

Várjuk szíves érdeklődéseiket, ajánlataikat megrendeléseiket!

Címünk: Törökszentmiklósi Áfész Ipari Osztálya
Törökszentmiklós, Kossuth L. u. 139.
Tel.: (56)390-955 vagy (56) 390-505
Törökszentmiklós, Kossuth L. u. 159.
Tel.: (56) 390-335

Tisztelt Olvasóink!

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1 %-át felajánlották a Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány számára. Számlánk összegének köszönhetően 12.867 Ft-tal gyarapodott.

Az alapítvány kuratóriuma

Előzetes tájékoztatás az 1997. november 16-i NATO népszavazás törökszentmiklósi eredményéről

Nyilvántartásba felvettek:	18.617 fő	33,6 %
Leadott szavazatok:	7931	42,6 %
ebből érvényes :	7839	
Igen szavazat:	6254	79,8 %
Nem szavazat:	1585	20,2 %

[illegible] ago a 4 , 4 -o részvétel mellett

igennel szavazott:	3.327.118 fő	85,32 %
nemmel szavazott:	572.084 fő	14,67 %

MUNKAERŐ-PIACI ÁTTEKINTÉS TÖRÖKSZENTMIKLÓSON

II. rész

A munkaerő-piac gazdasági környezete:

Megyénk az ország lassabban fejlődő, hovatovább az elmaradott térségei közé sorolható. Fekvése és adottságai jobbak ennél, mintsem ezt a pozíciót ennek tulajdoníthatnánk. A mutatók azonban egyre inkább azt igazolják, hogy megyénk nem volt képes megtartani magát a középmezőnyben, leszakadni látszik a legelmaradottabb megyék közé, mint Békés, Borsod. A környező megyékhez p i ó l , e s í v yugati o sz g észt, vagy a' ár Szabolcs Sza'már'.

Az egyenlőtlenség a megyében is fennáll, sújtva a keleti oldalt. Törökszentmiklós a területi elhelyezkedésének megfelelően a gyengébb középső helyet foglalja el.

A működő gazdasági szervezetek tekintetében a megyék országos átlagának (közel 40 ezer) alig 60 %-ával (23 700) rendelkezünk. Ebben csak Békést előzzük me_.

A vállalkozási alapformák megoszlása :

	JNSZ megye	T.mik ós
Társas:	5700	176
Nonprofit:	1840	18
Egyéni:	15633	84

Az egyéni vállalkozások több, mint 40 %-a mellékfoglalkozásként működik. Ez a számában is kevesebb gazdasági egység azonban ráadásul még egyedülállóan csökkenő tendenciát is mutat.

A foglalkoztatás szintje országosan csökken, az utóbbi évben mintegy 3,5 %-kal. A megyénkben 68 efő az alkalmazottak száma, ebből 27 efő a szellemi foglalkozású , és a csökkenés 5,3 %

Törökszentmiklósra vonatkozó foglalkoztatási adatok az alábbiak :

Mezőgazdaság	1300-1500 Fő
Mg-i feldolgozóipar	1500-1700
Ipar, könnyűipar	1200-1400
Építőipar	250 - 300
Kereskedelem	800 - 900
Szolgáltatás	1200-1400
Egyéb	200

Összesen tehát kb. 6500- 7000 főt foglalkoztatnak, amely 7-8 %-kal csökkent 96-97-ben. Elsősorban a nagy létszámú 300 fő fölötti, majd az 51-300 fős ill. a 10 fő alatti munkaadók .a domináns foglalkoztatók. A 10-50 fős kis-közép vállalkozások a kategória alsó határán foglalkoztatnak, így az összességében nem jelentős. Amennyiben ezek növekedésnek indulnának, akkor jelentős hatásuk lehetne mind a helyi gazdaságra, mind a foglalkoztatásra.

A foglalkoztatási arány néhány ágazatban:

	megyei	(csökkenés)	országos
Kereskedelem	5,4 %	8 %	5,9 %
Ipar	34,8	5,6	31
Ép. Ipar	1,0	37,	2.4
Mezőgazdaság	13,2	7,2	5,9

A lakónépességre vonatkozó adatok (fő)

	Megye	körzet	Tmiklós
Lakónépesség	420.727	38.541	23.495
Gazdaságilag aktív nép.	171.500	15.100	9.544

A megyei átlagkeresetek alakulása sem tartozik a kedvező tendenciák közé. Országos szinten az átlagkereset 54.800 Ft, és az idei növekménye 25 %, ami a tervezett bérnövekedés felső határán van (22-25 %). Addig ez a megyében 42.685 Ft, az emelkedés pedig csak 20,4 %. Ezen belül a fizikaiaké 34 eFt, a szellemieké 56 eFt. Az ágazatokban nagyjából kiegyensúlyozott a növekedés, legalacsonyabb a mezőgazdaságban, 19 2 %.

Az átlagkeresetek növekedése tekintetében is a megyei rangsorban Békéssel az utolsók vagyunk, míg Szabolcsban ez 26,5 %.

A Munkaerőpiaci Alapból az idén 23,4 Md Ft kerül felhasználásra. 18 Md Ft a foglalkoztatás, 1,9 Md az eü. hozzájárulás, 1,12 Md a tartós munkanélküliek programja, 80-90 millió a szakképzés, 65 millió a rehabilitációs munkacsoportok támogatására, munkahelymegőrzés és munkahelyteremtés céljára pedig 560 millió Ft.

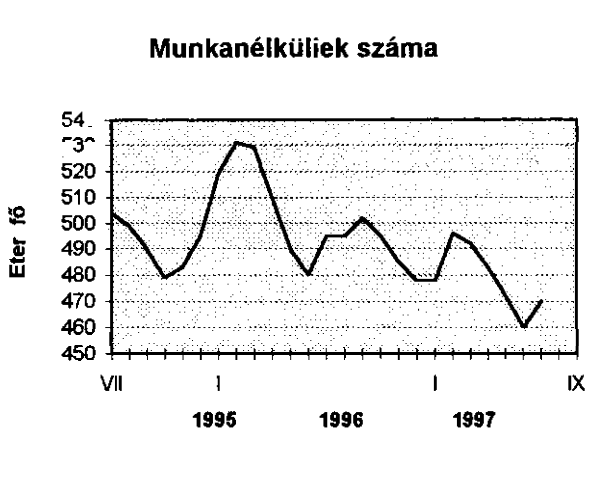

A foglalkoztatást tekintve országosan is folyamatos csökkenés figyelhető meg. A tényleges foglalkoztatási szintet 40 % alá várják. Itt az stabilizálódni látszik 10-12 %-os rátával. A foglalkoztatás látványos növekedése még jelentősebb gazdasági növekedés mellett sem várható a közeljövőben az ellenkező hatások miatt . A foglalkoztatók a hatékonyságukat általában még mindig a foglalkoztatás csökkentésével igyekeznek megvalósítani.

Körzeti munkanélküliségi jellemzők

A munkanélküliek száma szinte állandó az utóbbi egy-másfél évben. Ez egyrészt azt jelenti, hogy továbbra sem tudnak sokan elhelyezkedni, nem található átfogó megoldás számukra. Másik szempontból viszont azt , hogy lezajlott a gazdaság átalakulása, kialakultak a közeljövő vállalkozásai, vállalatai, és most a tőkefelhalmozás időszakát élik, megalapozva a növekedés feltételeit.

Az idén a térségben ugyan lassan, de növekedett a munkanélkülivé válók száma, egyedül a megyében itt volt tartós ez a folyamat.

A körzetben 2825 fő van regisztrálva, kb. 40 %-uk helyi lakos. A körzeti munkanélküliségi arány 17,6 % , az ötödik a megye kilenc körzete között. A városban 14.1 % ez a mutató. Tehát mint mindig a megyei középszinten helyezkedik el. A város egy kicsit jobb, a körzet rosszabb helyzetben van a megyei átlagnál. Ez természetesen kihatással van Törökszentmiklós életére is, hiszen a környezet egyrészt itt növeli a munkaerő-kínálatot, több jó munkaerő áll rendelkezésre, másrészt erősödik a város vezető, központi szerepe a térségben.

Változatlanul, vagy talán még látványosabban Szolnok (11,2 %) és Jászberény (11,4 %) térsége van a legjobb pozícióban, Martfű (15,8%) sokáig előnyös helyzete megszűnt. Feltűnő, hogy Karcag környékén a 25 % körüli munkanélküliség 16,2 % -ra esett vissza, ami a térség élénkülését jelzi.

A helyi lakosok aránya a körzeti munkanélküliek között az 50-60 %-ról 40 %-ra esett vissza , ami előnyös, ugyanakkor a JPT -sek között továbbra is 60 % körüli. Ez talán abból adódik, hogy Törökszentmiklóson nagyobb a szociálisan rászorultabbak csoportja, nagyobb az önkormányzat segélyezési lehetősége, illetve arányaiban kevesebb közhasznú, vagy más munkát tudnak itt biztosítani számukra.

Az ellátottak számának nagymérvű csökkenése is főleg városunkra jellemző, amit a rövid idejű munkaviszonyok eredményeznek. Azaz a vállalati törzsállományból egyre kevesebb ember válik mun-

kanélkülivé, sok munkáltató a szerződéses munkavíszonnyal oldja meg a foglalkoztatási céljait, amelyekből azután újra és újra munkanélkülivé lesznek az emberek.

A regisztráltak száma mellett fontos a munkanélküli állapotból ki és oda belépők száma is. 97-ben 1403 főnek került megállapításra járadék (780 fő t.miklósi), és 1099.főnek (659 t.m-i) megszűnt az ellátása . Az ellátásból kilépők egy része JPT-re kerül, más része pedig vagy ellátatlan marad, vagy időlegesen eltűnik a látókörünkből.

A JPT-sek között a szakmunkások aránya 40 %, a segéd-, és betanított állományé 52 %, a szellemi foglalkozásúaké pedig (8 %). Legtöbben közülük a feldolgozóiparból, a mezőgazdaságból kerültek ki. Számuk újratermelődik, sokszor ugyanazok a személyek veszik ismételten igénybe ezt a támogatást, miután 180 nap munkaviszonyt szereztek akár közhasznú munkával is, majd a 45 nap munkanélküli járadék igénybevétele után újra egy-két évre JPT-re kerülnek. Az ellátásra nem jogosultak között növekszik a rendszeres szociális segélyt igénylők száma.

Hevesi Tóth Ferenc
kirendeltség-vezető

KÖNYVTÁRI NAPOK

Vers- és prózamondó verseny

A Könyvtári Napok keretében került sor a vers- és prózamondó versenyre is, amit Mikszáth Kálmán író-újságíró születésének 150., és Ady Endre költő, publicista születésének 120. évfordulója alkalmából hirdettek meg a középiskolás tanulók részére.

A zsűriben dr. Fehér Imre, a Bercsényi Miklós Gimnázium tanára, Kelemen Béláné tanár a Lábassy János Szakközépiskolából, Váradi Lászlóné tanár, önkormányzati képviselő a Kulturális Bizottság tagjaként foglalt helyet, az elnök pedig Évinger Magdolna tanítónő, a Kulturális Bizottság elnöke volt.

Tizenhat tanuló vállalta a megmérettetést a meghirdetett szerzők műveiből, de mellettük más népszerű költemények is elhangzottak József Attilától, Karinthy Frigyestől, Tóth Árpádtól, Csoóri Sándortól és Radnóti Miklóstól.

Dr. Fehér Imre tanár tanulságos értékelésében összehasonlította a produkciókat a korábbi évek hasonló versenyeivel, de azokat magasabb színvonalúnak találta. A mostani, átlagosnál gyengébb előadások oka a rövid felkészülési idő is lehetett.

Részletesen kitért az előfordult hibákra: „A költő szava szent!" Még egy névelőt sem szabad hozzátenni. A pontosság elengedhetetlen követelmény. Sok hiba volt az értelmezésben, tagolásban, hangsúlyban, hanglejtésben. Ezeket példákkal is illusztrálta. Fontos szempont az is, mennyire tud azonosulni az előadó a költővel, és mennyire ragadja magával hallgatóságát.

Könnyű volt a zsűri dolga, mert a díjazott tanulók kiemelkedő teljesítményt nyújtottak, és ők bármilyen mezőnyben megállták volna a helyüket. Évinger Magdolna elnök arra biztatta a versenyzőket, hogy ne szegje kedvüket a kritika, és máskor előbb kezdjék meg a felkészülést, majd eredményt hirdetett:

I. Törőcsik Tamás, Csoóri Sándor: Anyám fekete rózsa c. költeményével (Széchenyi István Gimnázium, Szolnok)

II. Molnár Zsuzsa, Mikszáth Kálmán: A királynő szoknyája c. prózarészletével (B. M. Gimnázium, T. miklós)

III. Rabi Zoltán, Ady Endre: A tenger ákombákoma c. versével (Lábassy János Szakközépiskola, T.miklós).

Ők könyvjutalmat kaptak, Nagy Viktória (Bercsényi Miklós Gimnázium, T.miklós) és Varga Edina (Székács Elemér Szakközépisk., T.miklós) pedig magnókazettát nyertek.

Hajnal Jné

NAT – TAN

Törökszentmiklóson volt nemrég Horn György, a budapesti Alternatív Közgazdasági Szakközépiskola igazgatója, aki a NAT bevezetésével kapcsolatban tartott tájékoztató előadást városunk pedagógusainak.

1990 óta foglalkozik egy országos bizottság az oktatás reformjával. Horn György ennek a bizottságnak kezdettől tagja volt, tevékenyen vett részt a NAT kimunkálásában.

A NAT – amely a NEMZETI ALAPTANTERV rövidítése – áttételesen sok embert érint, hiszen akinek iskolás gyermeke van, vagy hamarosan iskolás lesz a gyermeke, az iskola reformjával találkozni fog. Ezért cikkünkben Horn György előadását megpróbáljuk érdeklődő olvasóinknak röviden ismertetni.

A NAT-nak fontos része a Pedagógiai Program, amely nemcsak a tantestületnek készül, hanem a szülőknek és a fenntartóknak is. Igaz, hogy ez egy szakmai terv, de egy olyan „ígérvény", amely a szülőknek, nevelőknek és az önkormányzatnak egyaránt szól az adott iskola feladatvállalásairól. Éppen ezért minden iskolának olyan pedagógiai programot kell összeállítania, amely hiteles és az iskolának a működését jól biztosítja. Ezeket a programokat nem a „fióknak" kell írni, ezeket használni és ismerni kell minden pedagógusnak, szülőnek. A célok meghatározása mellett szükséges alárendelt célokat is megfogalmazni, amelyeket a tanítási órákon is lehet követni majd. A NAT-ban minden tantárgynak, ill. – új fogalomként – minden műveltségi területnek meghatározták a minimális követelményrendszerét. Ezt minden iskolának teljesítenie kell, de nem szabad csak a minimumra építeni, nem lehet az „alsó határra" tervezni – javasolta Horn György. Az iskola mindenkor egy fontos élettér a gyerekeknek, a NAT bevezetésével is az lesz. Az iskola állandó funkciója egyébként a következő: az iskola szocializál, formálja a személyiséget, közvetíti az ismereteket, közvetíti az értékeket és a normákat. Az iskola tehát egy olyan élettér, ahol az előbb felsorolt fontos emberi tulajdonságokat tanulhatják és gyakorolhatják a gyerekek. Az iskolának szelektálni kell, fontossági sorrendet kell állítani a célok meghatározásánál, és utána vállalnia is kell ezeket a célokat. Csak így lehet hiteles a szülők, a tanulók előtt. A piacon az az iskola lesz sikeres, ahol ezek a célok megvalósulnak – hívta fel a figyelmet Horn György. Egy városnak, de a szülőknek is jó, ha van koncepciója, mit vár el az iskolától. A rendszerváltozás előtt is nyilvánvaló volt, de azóta még inkább, hogy az iskoláknak és pl. az egészségügynek is változnia kell. A valóság ezt az igényt mérlegelte.

1990 ó'a ''bb NAT-'ált'z't született. A közoktatási törvény meghatározta, hogy 1998. szeptemberében két évfolyamon, az 1. és 7. korosztálynak megfelelő oszt''yo'' an a ''''' szerin' 'ell 'anítani. A tantervben vannak tradicionális tantárgyak (műveltségi területek), ilyenek a matematika, magyar nyelv és irodalom, idegen nyelv, testnevelés stb., de vannak modernizációs törekvések is a műveltségi területek között: ilyen az informatika, életvitel, vizuális kultúra. A pedagógiai programok kidolgozása, a helyi tantervek kiválasztása vagy elkészítése a pedagógusoknak többletmunka, ilyet még nem kellett a magyar pedagógiában csinálni. Talán ezért is van több ellenállás vagy ellenvélemény a NAT-tal kapcsolatban. A falvaknak, városoknak el kell döntenie, mi az, amit finanszírozni akar és finanszírozni tud. Ezeket a programokat szakértők minősítik majd.

Az iskolákban, ha „műhelyként" dolgoznak a pedagógusok, akkor a pedagógiai programok, helyi tantervek kidolgozása egy pozitív irányú változást hozhat a tantestületekben. A szakmai tudatosság növekszik minden iskolában, ahol sikerült ezt a „műhely"-t megvalósítani, s ennek a tanulókra, szülőkre is pozitívan kell hatnia. A pedagógiai programokat nyilvánossá, hozzáférhetővé kell tennie minden iskolának.

Horn György előadását vita követte. A jelenlévők többsége pedagógus volt. Városunkban is különböző vélemények vannak a NAT bevezetésének időszerűségéről, a tantervi minimum-anyag összetételéről, a pedagógusok felkészültségéről. Az országos és helyi vitában is kiderült, hogy a hozzászólások egyik része az ideológiai, politikai nézetkülönbség miatt sok mindennel nem értenek egyet. A NAT bevezetését 1990-ben az akkori kormány elhatározta. Az eltelt idő alatt több módosítás történt. A pedagógusok örök szerepe nem változhat, mert a gyerekek, a szülők és a pedagógusok érdeke, hogy az iskolák működjenek, a tudás érték legyen és piacképes!

Ferencz Jánosné

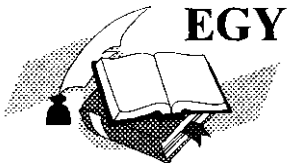

EGY KÖNYV SZÜLETÉSNAPJÁN

„Szülőhazámból jönnek madarak
hogy dalukkal majd nyugtatgassanak
s mit bölcsőm fölött anyám énekelt
csicseregjék szarkofágom felett"

A törökszentmiklósi Városi Könyvtár centenáriumi ünnepségre hívta az érdeklődőket a 100 éve született Szélpál Árpád író, költő, fotográfus tiszteletére. Ez az este azonban több volt a szokásos emlékünnepeknél, mert bemutatásra került az a Szélpál Árpád emlékkönyv, amit „Az idők rianása" címmel dr. Fehér Imre, a Bercsényi Miklós Gimnázium tanára szerkesztett. (A könyv budapesti bemutatása két nappal korábban volt a Bajcsy-Zsilinszky úti Helikon Könyvesházban.)

Először az itthon még kevéssé ismert, és életét nagyrészt Franciaországban töltött író-költő szólt tökéletes magyarsággal egy hangszalagról fiatalkori tevékenységeiről és háborúellenes magatartásáról. Ezután Szegő János polgármester köszöntötte a Franciaországból érkezett Agnes Vinczét és a budapesti Forgács Tamást. Kiemelte Szélpál Árpád emberi nagyságát és a műveiből sugárzó szülő- és hazaszeretetét. Életútját mindenki megismerheti részletesen a most megjelent könyvből, amit dr. Fehér Imre több, mint két évtizedes kutatómunkával állított össze. A polgármester köszönetet mondott úgy neki, mint a Városi Könyvtárnak, a „Pro Bibliotheca" Alapítványnak és minden támogatónak a mű megjelenése érdekében tett erőfeszítéseiért. (A kötet megjelenését nagyobb összeggel támogatta a Nemzeti Kulturális Alap, a Magyar Könyv Alapítvány, a helyi Településfejlesztési Alapítvány, a képviselő-testület, a helyi vállalkozók, gazdasági társaságok és az olvasók.)

A költő életéről összeállított szép irodalmi műsort Csík Csaba színművész, Fehér Ágnes egyetemi hallgató és a Bercsényi Miklós Gimnázium három tanulója: Búzás Ivett, Hagymássy Kornélia és Kovács Dániel előadásában hallgattuk végig.

Wellmann József író-költő, a Székács Elemér Mezőgazdasági Szakközépiskola tanára röviden elemezte Szélpál Árpád Törökszentmiklóshoz fűződő viszonyát. Munkásságát igen nemes irodalomnak nevezte, amivel méltó örökösévé vált korábban élt nagy íróinknak. Végül csodálatát és nagyrabecsülését fejezte ki kollégájának a végzett munkáért.

Hogyan vallott Szélpál Árpád saját munkásságáról? Egy idézet a könyvből: „Akár verset írtam, akár cikket vagy kritikát, amikor fényképeztem, akkor is egy jobb, szabadabb, emberibb világ vágya vezetett."

Néhány gondolat a szerkesztőtől: „Könyvünk egyszerre több feladatot vállal magára. Mindenekelőtt a szülőváros tiszteletadása kíván lenni a 100 éve született és 10 éve elhunyt Szélpál Árpád emléke előtt. Mivel munkásságát kevesen ismerik, szükséges volt, hogy életművének keresztmetszetét bemutassák az olvasóknak. Tartalmaz a könyv verseket, különböző műfajú prózai szövegeket, szociofotókat és egyéb fényképes dokumentumokat, valamint vele készült interjúkat, róla szóló tanulmányokat, értékeléseket,... ez az anyag így együtt sehol másutt nem olvasható."

A könyv tiszteletadás Szélpál Árpád emlékének, az ünneplés pedig tiszteletadás e mű megjelenését elősegítő összes támogatónak is, de elsősorban a szerkesztőnek: dr. Fehér Imrének.

A Helytörténeti Gyűjteményben folytatódott a program, ahol a szociofotókból rendezett kiállítást Albertini Béla fotótörténész nyitotta meg, méltatva a fotográfus ezirányú munkásságát. Megrázó képsorok tárják elénk „a nyomortanyákat, emberhez méltatlan lakásokat, amelyekben 3-6 gyermekes családok laknak." ...„Nagy témája az étellel találkozó ember": az ingyenkonyhák, a szeméttelepen kutató munkanélküliek, aztán a kilakoltatás, a hajléktalanság... de mindig az ember! E képekhez mellékelt rövid írásokkal mutatott rá az égető szociális problémákra.

Képeinek csak egy részét tudta magával vinni külföldre. Hazajuttatásuk alkalmából így írt róluk: „Ezek a képek több, mint 50 éve készültek. Egy elmúlt korszak emlékét őrzik: a munkanélküliség, az elhagyatottság, a nyomorúság világát. Azért készültek, hogy az érzéketlen uralkodó rendszer arcába vágjam a valóságot. ... Ezek 46 éven át kísérték hányattatásom útjait. Hűségesek maradtak hozzám, én is híven őriztem őket. Most hazatértek helyettem."

A kiállítás megtekinthető 1997. december 10-ig, a nyitva tartási időben, a könyv pedig megvásárolható a Városi Könyvtárban. *(Hajnal Jné)*

WELLMANN JÓZSEF ÜNNEPI BESZÉDE

a Szélpál – centenárium alkalmából

(Elhangzott 1997. november 8-án a régi városháza házasságkötő termében. Szóbeli előadás alapján lejegyzett szöveg.)

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Kénytelen leszek tömör és rövid lenni, bár a magamfajta szószátyár emberektől ez nagyon komoly erőfeszítést igényel. Persze nem tudok és nem tudhatok olyan tömör lenni, mint a költő.

Tulajdonképpen egy könyvet bemutatni, egy olyan könyvet bemutatni, mely az önök kezében ott van, valamilyen módon bizarr feladat. Talán nem is vállalkozom rá. Egy költőt, egy írót bemutatni, aki 100 esztendeje született és 90 évet élt, és kétszer volt költő: volt költő fiatalon és volt költő öregen, néhány percben – szintén bizarr feladat. Erre sem vállalkozom. Ne kérdezzék, hogy hát akkor mért álltam ide. Ki fog derülni. Én megpróbáltam keresni választ arra a kérdésre, hogy tulajdonképpen miért gyűltünk ide össze.

Szélpál Árpád, amint hallották az imént, egy kissé nyers és éles mondatban jelzi, hogy egy bizonyos pillanat itt az Állomás utcában végképp elszakította kapcsolatát szülővárosával. Mekkorát tévedett! Nekem abban a pillanatban, mikor ezt a mondatot, nem tudom, hányadszor, újra hallottam, ezt a „végképp elszakította" furcsa határozós szerkezetet, Szélpál Árpád kortársának és sorstársának, Bárd Oszkárnak két sora jutott eszembe. Ő kevésbé volt szerencsés. Ő nem tért vissza a kolozsvári téglagyárban létesített gettóból. Így hangzik az a mondat: „Hazát sokféleképpen lehet elveszítni, de ő bennünket nem veszt el soha." A szálak elszakítása azért ilyen problematikus, mert a szálak nem egyirányúak. A szálak vannak, és létezésük nem rajtunk áll. A szálak nagyon makacsak. Millió szálról van szó.

Tudom, Szélpál Árpád értékelésében, Szélpál Árpád iránti érzelmeiben ez a város nem egészen egységes; tudom, nem mind olvastuk, tudom, nem mindent olvastunk; tudom, a hétköznapok nem dobják állandóan elénk a költők sorait, hogy átéljük őket. Tudom, aki szakmaként űzi az irodalom mesterségét, az skatulyákba rakja, akinek nem szakmája, az az irodalmat ma már, ha forgatja, szórakozásból teszi. S ilyen tekintetben szegény százéves költő földarabolódik, szétszóratik, felmorzsoltatik. Jelzőket kap. És ezek a jelzők mind szűkítően hatnak.

Egy nagyon jeles kortársunk, aki nem tehette büntetlenül, ő mondta egyszer – s azt hiszem, hogy jól mondta – : „Minden mű mellől egyszer eltűnnek az évszámok, és marad a szöveg." És ha eltűnnek az évszámok, eltűnnek a mögé sorolódott ideológiák, és eltűnnek a mögéjük sorolódott történelmi események a maguk karcoló, néha könyörtelen, néha meg nyomasztó aurájával. Már csak mi, irodalomtanárok gyötörjük azzal tanítványainkat, hogy elmondjuk nekik, hogy Dante ghibellin volt-e vagy guelf, hogy miért kellett száműzetésbe mennie. Senkit nem érdekel már Dante ghibellin vagy guelf mivolta, senki nem tudja már, miért kellett száműzetésben meghalnia, de a Divina Commediát, azt ismerjük.

Miért gyűltünk mi, törökszentmiklósiak ma este ide? Azért, hölgyeim és uraim, mert ez egy város. És a város nem téglákból, nem kövekből, nem fából, hanem az öröklétnek szánt emberi szellemekből épül. Amíg csak kő, amíg csak fa, amíg csak aszfalt, amíg üveg és beton, addig még nem város. Akkor kezd az lenni, mikor ihletett földdé válik, mikor emlékeink tapadnak hozzá, és az életünk megmásíthatatlan színtere lesz. Törökszentmiklós azért város, mert az Állomás utcához már az öröklétbe elhelyezett szavak kötődnek, mert egy adott pillanatban, egy délután megállhatunk, és eltűnődhetünk: vajon hol fordult be itt Szélpál Árpád ezelőtt 90 esztendővel, 80 esztendővel, akkor, amikor a Vieille France mintájára egy zseniális ötlettel – majd olvassák el! – a Petőfi díszkiadással vigéckedve végigjárja mindazokat a notabilitásokat ebben a városban, akik az önök ősei, akik az önök rokonai, akik a mi elődeink ebben a városban, és akiknek a szelleme ettől hirtelen belendül az öröklétbe, és várossá, „a magasban" lévő várossá nemesül.

Azért gyűltünk ide ma este, hogy egy 100 éves évfordulóra emlékezzünk, és megünnepeljük egy könyv születésnapját – vagyis Törökszentmiklós öröklétét. Azt, hogy itt lépések történnek abba az irányba, hogy majd egyszer, még 100 év múlva vagy még tovább, valamilyen ünnepi nosztalgiával azok, akik utánunk jönnek, ránk is emlékezhessenek; mert folytatói vagyunk valaminek, ami több lett, mint település: szellemi együttlét. Szélpál Árpád ezt a várost szerette, és úgy becsülte, hogy a nyelvét őrizte meg. Vagyis a szellemét, a lelkét, a szívét.

Hölgyeim és uraim, rendkívül régóta bíbelődöm már – eléggé szerencsétlenül – a literatúrával. Öt évtizede próbálom magamban megfogalmazni, hogy mi is az. És higgyék el, a lényegét ma se értem. Tanítványaim kajánul mosolyognak ott hátul, mert mindig azt játszom az óráimon, hogy igenis tudom, miről beszélek. Pedig egy olyan mérhetetlen csoda, amit úgyse tudunk soha megérteni és kimeríteni. Néhány jeléből azonban, néhány furcsa gesztusából megismerem az igazit. Olyanszerűen, mint ahogy a borász megkülönbözteti a lőrétől a jó bort. Van ennek egy jellemzője. Az igazi nemes bor, amíg múlik az idő, megnemesedik, óbor lesz belőle, gazdagodik zamatban és aromában, simább lesz és összetettebb. A csiger megecetesedik.

Ha a könyvet kell bemutatnom – modtam már: ne ijedjenek meg, nem teszem –, csak egyet mondanék. Itt többé-kevésbé megismerték a fiatal, a kemény hangú, avantgárd, a MÁ-s, a TETT-es Szélpál Árpádot. Van ebben a könyvben valami, amit egyebütt nem találnak meg, de ami számomra a legnagyobb élményt nyújtja, és ami miatt a leghálásabb vagyok Imre barátomnak; ami valóban fantasztikus élmény. Meg fognak lepődni. Egy egész rövid frás van benne, utószó, utóirat a solomiaci 5 esztendőhöz, az „Öt év Isten háta mögött"-höz, amit - azt hiszem – valahonnan irattárból hozott napfényre a szerkesztő, Fehér Imre. Három kutya története van benne. Nekem már nagyon fáradt a memóriám, de tudom: az elsőt úgy hívják, hogy Tosca, a másodikat úgy hívják, hogy Tambour. Nem fogom ezt a kettőt elfelejteni. Az a szöveg..., annak a zamatán érzik, hogy itt a legnemesebb borral van dolgunk. Eltűnnek az évszámok a szövegek alól, megmaradnak a szövegek. Ha ezt a szöveget elolvassák, látni fogják, hogy aki ezeket a mondatokat leírta ezekről a solomiaci, gascogne-i kutyákról, Mikszáth Kálmánnak, Móra Ferencnek az örököse, azok közé a nagy, lehiggadt bölcsek közé tartozik, akiknek a foglalkozása mellé, hogy: író, nem kell már semmilyen jelző. Író, az igaziak közül!

És hadd ne fejezzem be anélkül azt, amit megpróbáltam itt elmotyogni, hogy ki ne fejezném csodálatomat és nagyrabecsülésemet az iránt a férfiú iránt, akinek lényegében – hölgyeim és uraim – köszönhetjük azt, hogy itt vagyunk, aki évtizedeket fáradozott azért, hogy ezt a kapcsolatot, ezt a mágikus kapcsolatot köztünk és a mi külön öröklétünk ezen része, melyet Szélpálnak nevezünk, megteremtse. Bizonyára most nagyon haragszik rám, mert rendkívül mértéktartó és tudós ember lévén nem szereti az ilyenfajta pódiumra állást, és különösen azt, hogy szembe dicsérik.

Legyen ez a nap – azon túl, hogy Szélpál Árpád centenáriumának hommage-a, azon túl, hogy egy törökszentmiklósi könyv születésnapja (ami mérhetetlenül nagy dolog) – legyen ez pillanatnyi főhajtás estéje is dr. Fehér Imre évtizedes munkája előtt, és az előtt, ami ebből még keletkezik. És legyen egyben annak is az ünnepe, hogy talán folytatni fogjuk – mi itt mindannyian – azt, ami valamikor elkezdődött, nem tudjuk, mikor, nem tudjuk, hogyan, de létezik, hat, és fontos számunkra ma, holnap és kiváltképpen holnapután.

Mostanában divat csüggedtnek lenni, pesszimistának lenni. Van egy jó barátom, aki a következő tanácsot adta: Vannak szerencsés napok, vannak szerencsétlen napok. A szerda szerencsés nap. Tegyünk úgy mindennap, mintha szerda lenne!

Köszönöm a figyelmüket.

„A SZERETET SOHA EL NEM MÚLIK...”

Ötven évvel ezelőtt, október 25-én kötött házasságot Kiszel János és Nagy Ilona Törökszentmiklóson. A nagy évfordulót méltóképpen megünnepelte az egész család. Október 25-én a házasságkötő teremben bensőséges keretek között ismételték meg egymásnak tett igéretüket, után pedig elmentek a római katolikus főtemplomba, ahol 1947-ben az esküvőjüket tartották.

– Ötven év mindenképpen nagy idő, hát még házasságban! Helyes választásukat bizonyítja, hogy ki is tartottak egymás mellett. Szegényen, de bátran és Istenben bízva kezdték közös életüket. Öt értékes, példamutató évtized után ismét eljöttek, hogy megújítsák esküjüket – emelte ki dr. Laczkó Béla prépost-plébános köszöntő beszédében. Az ünnepélyes percek után a házaspár fogadta a polgármester, a nagy család, a barátok és ismerősök szeretetteljes jókívánságait.

Az ünnepeltek szívesen vállalták, hogy olvasóinknak bemutatkozzanak.

János bácsi 1923-as. Földműves család gyermeke, hatan voltak testvérek: négy fiú és két lány. Sajnos, ezt a napot már egyikük sem érte meg. Ő iskoláinak elvégzése után géplakatos szakmát tanult itthon, és cséplőg_p_l _lg z_ m_ g_p_z. _ II. il_g_- ború Kolozsvárra szólította, kivitték a frontra, ahonnan egyenesen Németországig vonultak vissza. 1946-ban került haza és találkozhatott az őt visszaváró Ilonkával, aki szintén földműves családból származott. Hatávi ismeretség után kötöttek házasságot a városháza dísztermében, másnap pedig a templomban.

János bácsi ezután egy évig még gépészkedett, majd húsz évig tarktoros brigádvezető a Gépállomás kötelékében, később szállításvezető és áruraktáros a Mezőgéppé átalakult üzemnél. Itt összesen 34 évet dolgozott, 1983-as nyugdíjazásáig, majd 1984-től még kilenc évig portáskodott a szolnoki Tüdőkórházban. Mindent összeszámolva, ötven év munkaviszony van a háta mögött! De e hosszú idő otthon is komoly _la_a_a r_ m_ _jű_re: _r_m l_ nyukat kellett felnevelni és szárnyukra bocsátani. Ez Ilonka néni számára nem tette lehetővé a munkavállalást, így nyugdíjat sem tudott szerezni. Csupán nyugdíjjellegű szociális ellátásban részesül.

Ma már öt unoka (négy lány, egy fiú) és négy dédi aranyozza be életüket. Nagy szeretettel veszik körül valamennyien az aranyos, fiatalos nagyiékat, ők pedig boldogan köszönik a család gondoskodását, törődését, e szép nap megrendezését és a csendesebb hétköznapokon nyújtott segítséget is.

Az ünneplőkhöz csatlakozva szeretettel gratulálunk, és reméljük, hogy a következő nagy évfordulón is találkozni fogunk!

(Hajnal Jné)

TÍZÉVES TALÁLKOZÓ

Lapunk szeptemberi számában már hírt adtunk a Bethlen Gábor Református Általános Iskolában tíz éve folyó tehetségnevelő munkáról. Most az évfordulóhoz kapcsolódó találkozóról számolunk be olvasóinknak.

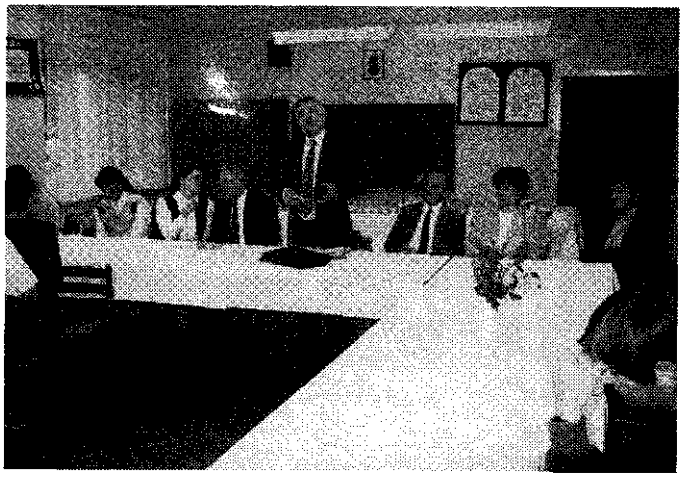

1997. október 18-a délutánján már felnőttkorba lépett fiatalok népesítették be a Stadion úti iskolai diákotthont. Itt adtak egymásnak randevút a tehetségnevelő program első öt évfolyamának volt diákjai és tanárai.

Az eltelt időszak bizony alapos változtatást végzett az ifjakon. A lányok még szebbek, nőiesebbek lettek, a fiúk pedig komoly, érett férfiként szorítottak kezet egymással.

Egyesek életében az a pár év nem csak külsődleges, esetleg jellembeli átalakulást eredményezett, de családi állapotukban is változás következett be: férjhez mentek. (Nősülésről nincs tudomásom.)

A meghívott 134 fő volt tanulóból 89 fogadta el a szíves invitálást. (Az azóta készült „statisztika” szerint szinte valamennyi – a tehetségnevelő osztályba járt – bethlenes diák továbbtanult vagy tanul jelenleg is valamelyik hazai főiskolán, egyetemen; néhányuk már végzettként munkába is állt.)

A délután 3 órakor kezdődött esemény résztvevőit verőfényes napsütés és igazi őszi színekben pompázó környezet fogadta.

A megjelenteket Nagy Kálmán iskolaigazgató meghatódottan üdvözölte, majd átadta a szót a rendezvény illusztris vendégének, a Hollandiából érkezett dr. Franz J. Mönks úrnak, aki az Európai Tehetségkutató Társaság elnökeként immár harmadik alkalommal járt városunkban.

A vendégprofesszor az európai tehetségkutatás és -nevelés helyzetéről tartott rövid, lényegretörő előadást. Őt követte a törökszentmiklósi tehetséggondozást a kezdetektől támogató és segítő debreceni professzor, dr. Balogh László, aki a helyi program eredményeiről és a követő iskolákról beszélt.

A hivatalos rész után következtek az ilyen találkozókon már hagyományos – itt párhuzamosan zajlott –, rendhagyó osztályfőnöki órák.

A kiscsoportos beszélgetések során mód nyílt arra, hogy a régi osztálytársak elmeséljék, mi történt velük a nyolcadikos ballagás óta, hogyan alakult a sorsuk, s most éppen mivel foglalkoznak.

Jó volt látni legtöbbjük arcán az elégedett mosolyt, s jó volt hallani, hogy sokat köszönhetnek régi iskolájuknak. A kötődést mostani jelenlétükkel is bizonyították. Szeretettel vették körül hajdani kedves tanáraikat, akiknek jólestek a tisztelet és megbecsülés szép virágai, az őszinte szavak, a hálás tekintetek.

B_sz_é_ le_etün_ és _agyunk is ezekre a fiatalokra, akik becsülettel helytállnak az élet különböző, ám egyre nehezedő állomásain, és nem felejtik az útjukat egyengető nevelőket, az indító iskolát.

Minket pedig jóleső érzéssel tölt el az öröm, hogy íme ezért is érdemes pedagógusnak lenni.

A családias légkörű, hangulatos találkozó az esti órákban ért véget, de most talán még nehezebb szívvel búcsúztak egymástól az újra egymásra talált egykori diákok, mint annak idején öt vagy tíz évvel ezelőtt.

F.K.I.

A XXI. század csúcstechnológiája

ÁTADTÁK A SZENT MIKLÓS MALMOT

1997. október 29 nevezetes nap az Alföldi Gabona életében. Már jó másfél évvel ezelőtt lapunk interjút készített az ország legnagyobb gabonafeldolgozó cégének, az Alföldi Gabonának a képviselőjével. Akkor arra a kérdésre, hogy az adott lehetőségek között lehet-e fejlesztésre gondolni, a cég vezérigazgató-helyettese a következőket válaszolta: „A következő évekre tervezzük a törökszentmiklósi malomüzem rekonstrukcióját végrahajtani, ami jelenlegi kalkulációink, becslésünk szerint 5-600 millió forintba fog kerülni. ...a koptató üzemrész 1994-ben felújításra került, ami 1995-ben gyakorlatilag már működött is, a továbbiakban pedig anyagi lehetőségeink fogják meghatározni, hogy mikor tudjuk elkezdeni az őrlőrész felújítását." A terv a vártnál korábban megvalósult, az ötletet gyors döntés, majd nemzetközi versenytárgyalás követte. A tárgyalások eredményeként végül is a legjobb pozíciókat biztosító svájci BÜHLER AG építette fel a XXI. század csúcstechnológiáját megtestesítő automatizált malomgépészeti rendszert. A szakma által a „malomipar Mercedesének" titulált világcég a versenytárgyalás során márkás olasz és cseh vetélytársakat előzött meg kedvezőbb minőségi kondíciók mellett. A 31-es ÁECS Kft (Általános Építőipari és Csúszózsalus Kft, a 31-es ÁÉV utóda) rekordidő alatt, igényre szabott épületet épített fel korszerű, csúszózsalus technológiával a Bühler konszern automatizált malom-gépészeti rendszerének.

A történelem – mint esetünkben a gabonafeldolgozás története – gyakran megismétli önmagát. Törökszentmiklóson készült el 1881-ben az ország első gőzmalma, Első Törökszentmiklósi Gőzmalom néven, a csúcsminőség szándékával. Hogy ez a szándék mennyire realizálódott, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a gőzmalomnak sikerült elérni az akkori legjobb minőséget, és ezzel együtt országos, sőt világhírnevet szerezni.

116 évvel később, napjainkban, fontos állomáshoz ért a gabonaipar. Ismét a csúcsminőség szándékával, ugyanakkor az évszázados hagyományra épülve igyekeztek hasznosítani azt a hatalmas szakmai értéket, tapasztalatmennyiséget, melyet a térség, illetve az ott élők, ott dolgozók felhalmoztak.

A jól szervezett, gördülékenyen levezényelt, reprezantatív ünnepség fényét emelte az illusztrív vendégkoszorú, mely szívélyes – és egyben gazdag – vendéglátással párosult.

„Nehéz megszólalni a kisharangnak a nagyharang után..." – mondta szerényen Karsai Endréné vezérigazgató-helyettes, amikor Bessenyei Ferenc színművész szikrázó monológja után átadta a szót az ünnepi szónoknak, Benedek Fülöp államtitkár úrnak, majd ezt követően Fekete László elnök-vezérigazgató úrnak, aki elégedett hangon tájékoztatta a vendégeket a cég legfontosabb paramétereiről.

– Az Alföldi Gabona Rt 1993. június 30-án alakult 910 MFt-os törzstőkével – mondotta. – A részvénytársaság dolgozói többségi tulajdonosok: 56 %-os üzletrésszel rendelkeznek. 1996-ban az rt. 630 munkatársa évi 8 milliárd Ft-os árbevételt produkált. Legfőbb tevékenység az őrlés 40 %, a keveréktakarmány-gyártás 30 %, a rizsfeldolgozás 15 %. Jelentős még az étkezési borsó és szója feldolgozás; a kukoricamalomban liszt és kukoricadara készül.

Benedek Fülöp államtitkár átvágja a szalagot

Egy malom építése hasonlít a diófa ültetéséhez, 20-30 évre előre gondolkodást jelent. 1996. december 6-án történt az első „kapavágás", 10 hónap múlva a malom próbaüzem szinten elkezdett működni. A beruházás 80 %-át hitelből fedeztük.

Az ünnepi beszámolók után a vezérigazgató úr kitüntetésben részesített két kivitelezőt, elismerve a malom építésében folytatott tevékeny, eredményes munkát. Két dolgozó: Édes István osztályvezető és Buczkó Ferenc főtechnológus Pekár-díjban részesült.

A Bühler cég képviselője jellegzetes svájci ajándékot adott át a vezérigazgatónak: egy hatalmas, szép kivitelű svájci órát.

Ezután került sor a malomavatásra. Három kislány kedves népdalcsokra után ismét a Bessenyei művész urat hallhattuk, majd Karsai Endréné vezérigazgató-helyettes felkérte dr. Laczkó Béla és Szabó József lelkész urakat, hogy szentelje, ill. áldja meg az objektumot.

– Az úr a mi segítségünk – kezdte könyörgő imáját dr. Laczkó Béla prépost úr. – Mindenható Atyánk, Urunk és Istenünk! Tekints ránk isteni jóságoddal, amikor birtokba vesszük ezt a csodálatos gabonaőrlő, állandóan jó minőségű kenyérlisztet előállító malom létesítményt, melyet városunk névadó szentjének, Szent Miklós püspöknek tiszteletére felszentelünk, hogy az ő oltalmával segítsen bennünket hozzájutni ahhoz a mindennapi kenyérhez, ami életünk fenntartásához és egészségünk megőrzéséhez szükséges...Kérünk, áldd meg mindazokat, akik megtervezték, létesítésén fáradoztak, és szorgalmas munkájukkal megvalósították e nagyszerű alkotást, és őrizd meg azt minden veszélytől és ártó szándéktól. Áldd meg mindazokat, akik e szép malom lisztjéből készült kenyeret fogyasztják, hogy testi-lelki egészségüket megőrizzék, munkájuk gyümölcsét szándékod szerint élvezzék, és kegyelmeddel méltók legyenek arra, hogy velük legyen az Úr!

Szabó József elnök-lelkész úr a 67. zsoltár szavaival kérte a Mindenható áldását az új létesítményre, majd közös könyörgő imára, a Miatyánk elmondására kérte a megjelenteket.

– E magasztos szavak és a Himnusz hangjai után azt kérem a Gondviselőtől és mindazoktól, akik működtetik a malmot – mondta Benedek Fülöp államtitkár –, hogy valósítsák meg a tervező gondolatait, hasznosítsák a kivitelezők által létrehozott e csodálatos létesítményt úgy, hogy valamennyien, akik ebből élnek: a mag termelői, betakarítói, a malom dolgozói és mindazok, akik fogyasztják e csodálatos létesítmény által előállított terméket, boldogulni tudjanak most és a jövő században is. Ezen gondolatokkal vágom át a szalagot.

Az átadó ünnepség után egy bemutató teremben megcsodálhattuk, sőt meg is kóstolhattuk a sütőipar finomabbnál finomabb, fantasztikus sütemény „költeményeit", melyek a törökszentmiklósi malom lisztjéből készültek.

Az ünnepség után Benedek Fülöp államtitkár és a házigazda, Fekete László vezérigazgató úr sajtótájékoztatót tartottak a mezőgazdasággal és élelmiszeriparral kapcsolatos kérdésekről. Erről egy későbbi alkalommal adunk hírt. Ugyancsak a következő számban kívánjuk bemutatni részletesebben az új, működő malomcsodát, továbbá a malom Pekár-díjasait.

(S) Fotó: Cselleng László

RENDŐRSÉGI HÍREK

A városi rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának élére a közelmúltban Németh Jenő százados személyében új osztályvezető került.

Érdeklődésünkre elmondta, hogy a város közlekedésbiztonsági helyzete az elmúlt évihez viszonyítva rosszabb: október 1-ig vizsgálva, 28 %-kal volt több a sérüléssel járó baleset. Az esetek egyharmadában a kerékpárosok szabálytalan közlekedése volt a döntő ok, így például a kivilágítatlan jármű, az elsőbbség meg nem adása, a szabálytalan irányváltoztatás és kanyarodás. Sajnos, nem csak okozói, hanem rendre szenvedői is a kerékpárosok ezeknek a baleseteknek. Az érintett korosztály ugyan vegyes, de jellemző a 25-45 év közöttiek szabálytalan közlekedése. E kedvezőtlen képhez viszont hozzá kell tenni, hogy október hónap szinte teljes egészében balesetmentes volt. Németh százados ugyanakkor felhívja a figyelmünket arra, hogy az elkövetkező hónapokban romlani fognak az út- és látási viszonyok, tehát fokozott óvatossággal közlekedjünk. A tartós ködök, az utak síkossága – ezzel együtt a jelentős átmenőforgalom – elsősorban a gyalogosokra és kerékpárosokra jelentenek veszélyt.

*

Ismert, hogy az ORFK és az Országos Balesetmegelőzési Bizottság a közlekedési balesetek csökkentése érdekében országos családi vetélkedőt hirdetett. Célja az volt, hogy a közlekedők széles rétegeinek – gyalogos, kerékpáros, gépjárművezető, utas – figyelmét egyidőben irányítsa a biztonságos, balesetmentes közlekedésre. Az is cél volt, hogy felhívja a figyelmet a szülői példamutatás fontosságára és a családi közösség nevelő erejére. (A felhívás, valamint a „beugró" teszt a sajtóban is megjelent.) A „Közlekedik a család" mottójú verseny területi döntőjét október 11-én bonyolították le a Rendőrkapitányság épületében, ahol az első helyezett Bojtok György és családja (Törökszentmiklós) lett, a második Ferenczi Péter és családja (Kenderes), a harmadik pedig Sz. Kiss István csapata (Törökszentmiklós). A helyezettek húsz-, tíz-, illetve ötezer forint értékű vásárlási utalványt nyertek. A megyei forduló lebonyolítására november 8-án került sor, ahol városunkat az első helyezett família képviselte, s a második helyezést csípték el. A Bojtok család 100 ezer forintos díjban részesült. Gratulálunk! Az említett díjakon túl mindkét fordulóban a gyermekek is kaptak ajándéktárgyakat egy-egy feladat sikeres megoldása után.

*

A tanév indítása előtt az Országos Rendőr-főkapitányság Közlekedésbiztonsági Főigazgatója elrendelte az iskolák környezetének felmérését közlekedésbiztonsági szempontból. A helyzet áttekintése a városban is megtörtént, amely veszélyeztetett pontoknak minősítette a Bethlen-, Pánthy- és Hunyadi út, valamint a 4-es számú főút találkozási helyeit. Az érintett iskolák – azon túl, hogy maguk is sokat tesznek a balesetmentesség érdekében – megkapták a megfelelő propagandaanyagot a Közlekedésrendészeti Osztálytól.

*

Amint azt a megyei lapokban is lehetett olvasni, október 29-én a város egy műszaki cikkeket árusító egységében – előzetes telefonbeszélgetésre hivatkozva – egy férfi jelentős összeget kitevő árucikkeket vásárolt. A tulajdonos szemfülességének köszönhetően a gyanúsan viselkedő kecskeméti illetőségű férfit hamarosan elfogták. Az elkövető minden bizonnyal már a boltban felismerte az eladószemélyzet szerfölötti gyanakvását, így gyorsan elhagyta a boltot, és menekülni kezdett. A tulajdonos utána ment, de hamarosan eltűnt a szeme elől. A gyors riasztást követően a járőrszolgálat és az éppen itt tartózkodó „bűnügyesek" pontos személyleírás alapján a feltételezett csaló nyomába eredtek. Röviddel az eset után az egyik járőr a Kossuth téren figyelt fel a gyanúsan, zavartan viselkedő férfira, aki gépkocsijába ülve, nagy sebességgel a 4-es, majd a Bethlen úton igyekezett egérutat nyerni. A járőrkocsi hamarosan feltartóztatta, majd a járőrkelőket is meglepve, határozott, kemény rendőri intézkedés következett. Mindez akkor vált érthetővé, amikor kiderült, hogy a megállásra kényszerítés pillanatában a gyanúsított a gépkocsija kesztyűtartójába nyúlt, s onnan valamit kivett. Az később derült ki, hogy a hamis bélyegzőjétől akart megszabadulni, kidobva azt a tetőablakon át. A gépkocsi átvizsgálása után felmerült, hogy hamis bélyegzővel más műszaki boltokat is megkárosított. Őrizetbevétel után az eljárás megindult ellene.

*

Nyár óta észlelték, hogy környező településeken különböző szórakozóhelyeken bűncselekményeket követtek el. A Bűnügyi Osztály erőfeszítései eredménnyel jártak, ugyanis október 25-én a Jéé Diszkontban történt betörés kapcsán a helyszínen elfogták L. Bélát és Cs. Istvánt, akik nem ismeretlenek a bűnüldöző szervek előtt: korábban is követtek el hasonló bűncselekményeket. Cs. István az előző időkben már volt letartóztatva. Többrendbeli betöréses lopás gyanújával előzetes letartóztatás mellett folyik az eljárás ellenük.

*

A „Bermuda-háromszög" (a MOL-benzinkút környéke) továbbra is célpontja a hétvégi házakat feltörő ismeretlen tetteseknek. Jellemző, hogy komoly értékek nem tűnnek el: elsősorban az ott tárolt élelmiszerekre, italra „vadásznak", ugyanakkor az erőszakos behatolás okozta kár jelentős. A Rendőrkapitányság továbbra is kéri, hogy a tulajdonosok jelezzék a gyanúsan viselkedő személyeket, vagy az illetéktelenül arra mozgó egyéneket.

H.M.

TAKARÍTÁSI VILÁGNAP

A Hunyadi Mátyás Általános Iskola 5. b. osztályáról (képünkön) el lehet mondani, hogy lelkes, környezetükre vigyázó diákok. Az osztály minden tanulója (24 fő) tagja a Zöld Szív Országos Ifjúsági Természet- és Környezetvédő Mozgalomnak. Ebben a tanévben két szülő az osztályból – mint pártoló tag – csatlakozott hozzánk.

Az éves programunkban szerepelt a szeptember 20-i Takarítási Világnap alkalmából szervezett szemétgyűjtési akció. A szülők részéről nagyon pozitív volt a hozzáállás. Zsákokkal, szemétgyűjtő botokkal, gumikesztyűvel látták el a gyerekeket. A megtisztításhoz birtokba vett terület a Hunyadi út és az iskolánkat körülvevő utcák. Ezen ívü a gyerekek, a szülők és az utcabeli gyerekek bevonásával vállalták saját utcájuk kitakarítását.

Az osztály benevezett az „Életrevaló Plussz Program" 3 fordulós játékába. Fantázianevünk: Zöldikék. Ennek a versenynek első feladatát, az őszi szemétgyűjtést már teljesítettük. Nagy lelkesedéssel

és izgalommal várjuk a következő fordulót. A meghirdetett játék 2. témaköre: Környezetünk egészsége és védelme, mely kapcsolódik a zöldszíves mozgalomhoz, hiszen az 1997/98. évi programunk is erre épül.

Gál Mihályné

PETŐFISEK ERDEI ISKOLÁJA TISZAPÜSPÖKIBEN

Mi itthonról nyitunk a „világra...”

Az idei tanév 3. hetét Juhász Jánosné kolléganőm és 28 harmadik osztályos tanítványom körében Tiszapüspökiben, az Ördögszekér Oktatási Központban töltöttük.

Az erdei iskola fogalmát picit módosítva erdei, mezei és vízparti iskola volt ez a javából. Természetesen a gyerekek nem körzővel és vonalzóval, hanem növényhatározóval, iránytűvel és jegyzetfüzettel érkeztek. A házi feladat pedig „beszámoló” a szülőknek a napi élményekről és egy intenzív pihenés volt. Ugyanis az alacsony hajnali hőmérséklet miatt az éjszakákat nem töltöttük ott, mi a mindennapi utazást választottuk.

A könnyed, felüdülésnek tűnő hétnek azonban volt egy átfogó cél- és feladatrendszere, miszerint az alföldi gyerekeket először az Alföld rejtelmeibe bevezetni.

Mi itthonról nyitunk ablakot a világra. Szeretnénk elérni, hogy gyermekeink úgy tekintsenek szülőföldjükre, mint népek és kultúrák hatalmas ötvözőműhelyére, mely megannyi kunhalmot őriz számunkra. Tudják, hogy Európa legnagyobb tökéletes síkságán élnek, ahol 200 km-t is lehet utazni anélkül, hogy a felszín 2-3 m-t is emelkedne. Vagy ismerjék Széchenyi és Vásárhelyi Európa szerte híres programját, aminek eredményeképpen 6400 km gát épült emberi kézierővel, a Tisza hossza pedig 1419 km-ről 962 km-re csökkent.

Természetesen közelebbi céljaink is voltak:

– az erdő, a vízpart flórájának és gazdag faunájának megismerése

– a közvetlen tapasztalatszerzésre épülő ökológiai látásmód megalapozása

– a természetvédő és szerető emberi magaviselet csírájának elültetése.

A kitűzött feladatok elérését a gazdag és színes programok mellett Magyar András és Fülöp Emil szakvezetők jó pedagógiai érzékkel vezetett munkája segítette elő. A gyerekek részesei lehettek a természetvédelmi munkálatoknak, pl. madárodú rendbehozatala, védett növények beazonosítása. A programok között szerepelt még a vízminta mikroszkópikus vizsgálata, korhadt farönkök élővilágának megfigyelése, vadon élő állatok lábnyomainak gipsszel való kiöntése, fakéreg mintavétele, vagy az óballai gémtelep zárt birodalmába való betekintés. Megfigyelhettük az erdei füzike hálóbafogását is – gyűrűzés céljából. Napjainkat színesítette egy óballai kerékpártúra, melyet helytörténeti emlékek felkutatásával kapcsoltunk össze. E kirándulás közben keresett fel bennünket Soós Kálmán igazgató úr és Szabó Lászlóné igazgatóhelyettes.

Bár az ősz ecsetjével akkor még nem járta a természetet, mi mégis sokszor rácsodálkoztunk az alföldi táj szépségére, s reméljük, megtehetik majd évről évre a Petőfi Sándor Általános Iskola leendő 3. osztályosai, hiszen iskolánk pedagógiai programjában is helyet kapott az erdei iskola hagyománnyá tétele, a természetszerető és védő gyermekek nevelése. Mi már a második erdei iskolások voltunk, negyedikeseink májusban Kemencén jártak.

Programunk teljes anyagi támogatást élvezett, amiért köszönettel tartozunk a VOK Kulturális Bizottságának, a „Boldog Diákévekért” Alapítvány kuratóriumának, valamint Boros István és Matúz Ferenc gépkocsivezetőknek kerékpárjaink ingyenes szállításáért. Itt szeretném megemlíteni a szülők és az iskolavezetés megértő támogatását és segítségét.

Természetesen a tapasztalatok, az eredmények összegzése több síkon folyik:

- készülőben van egy házi kiállítás a gyűjtött anyagokból, élményfotókból, amit az elkészült videoanyagokkal együtt a novemberi szülői értekezleten nyitunk meg, s az érdeklődők a márciusi Petőfi Napokig tekinthetik meg.
- ez az oktatási forma, mint pedagógust, hozzásegített tanítványaim mélyebb, más élethelyzetben való megismeréséhez
- de ami a legjobban foglalkoztat, hogy itt élünk az Alföld közepén, 8 km-re a Tiszától, amit Petőfi és Jókai is csodált, Széchenyi és Vásárhelyi tett is érte, és mi oly keveset tudunk róla. Ebben látom további feladatomat. Közvetlen környezetünk értékeit átörökíteni gyermekeink tudatába, hiszen nemzeti kincsünk apró kis mozaikokból áll, amit nekünk kell megőrizni és összerakni az utókor számára.

Kiss Eszter tanítónő

Nemzeti gyásznapunk

Zas Lóránd (USA):

NOVEMBERBEN

(A Farkasréti temetőben ezer és ezer lobogó gyertya fényénél)

Novemberben szürkék az utcák,
novemberben szürkék az emberek.
Novemberben Budán és Pesten
nevetni nem lehet.

Novemberben a Farkasréten
halottak napi mise-csend fogad.
Novemberben fehér virággal
fedik a sírokat.

Novemberben égnek a gyertyák,
kicsinyek, teltek, véznák és nagyok.
Novemberben földig hajolnak
a sötét kalapok.

Novemberben itt esküt szegtek,
gyaláztak törvényt, tiportak jogot.
Novemberben vörössel, vérrel
a máglya lobogott.

Novemberben erőszak vágott,
gumibot tépett, börtön kacagott.
Novemberben a homlokunkra
égettek csillagot.

Novemberben sírnak az utcák,
novemberben sírnak az emberek.
Novemberben könnyek köszöntik
az elesetteket.

Novemberben csend van és béke,
temető, fejfa, virág és kereszt.
Novemberben az álmodó rög
itt tart és nem ereszt.

Ernesto Pinto:

DAL AZOKRÓL,
AKIKET A HOLNAP MEGKOSZORÚZ

(Részlet)

Áldottak a munkások,
kik testükkel harcolták meg az utca harcát
és az ismeretlen szabadságot a porból kiáltva hívták.
Értük a gyárkémények ajkán új zsoltárok fakadnak
és a házak ablakán, mint nap süt be az igazság.

Áldottak a kivégzettek,
akik, mert hitüket megvallották, a falhoz rogytak
s a halált választották lélek-mardosó élet helyett.
Holnap általuk nyílnak félelem nélküli szóra a szájak
s a határsorompókon át egymásba fonódnak a kezek.

Áldottak az öregek,
kik merészebbek és bátrabbak voltak a fiataloknál
géppisztolyok ellen mellük falát emelve.
Általuk őrizhetik majd nagyapák az unokákat
olcsó pipájuk kereken szálló füstjén merengve.

SPORT ✶ SPORT ✶ SPORT ✶ SPORT

A BIRKÓZÁS ARANYKORÁT ÉLJÜK?

Az elért eredmények birtokában úgy tűnik, hogy a birkózás a sikersportágak közé verekedte magát az utóbbi időben. Hosszú hallgatás után egyre többet hallatnak magukról, és remekül szerepelnek a különböző megmérettetéseken. Első, jelentősebb versenyük a Mikulás Kupa volt tavaly decemberben, amikor a 300-on felüli mezőnyben több első és számos rangos helyezést szereztek. Ez év elején a birkózópalánták a Nyuszi Kupán bizonyítottak, majd a Vasas SC meghívásos versenyén folytatódott a sikersorozat. A diák korcsoportosok ugyancsak eredményesen versenyeztek: Szajolból két első és egy harmadik, Túrkevéről ötödik helyezéssel, Orosházáról pedig bronzéremmel tértek haza.

A siker titkát ***Sarkadi Imre*** edzővel boncolgattuk.

– *Mielőtt a jelenről beszélnénk, térjünk vissza a múltra...*

– Úgy tudom, hogy már a 20-30-as években is volt birkózás Törökszentmiklóson, és bizonyára szép eredményeket produkálva működött. Erről Fadgyas Laci bácsi tudna többet mondani, aki akkoriban aktívan versenyzett. Jómagam a 60-as évek végétől a 80-as évek elejéig terjedő időszakot ismerem jobban, hiszen én akkoriban birkóztam a szakosztályban. Itt feltétlenül meg kell említenem Junó Ferenc nevét, aki később nemzetközi hírnévre tett szert. Néhány év kihagyás után, 1989 óta pedig edzőként veszek részt az itt fol ó munkában.

– *Az utóbbi nyolc év alatt mégis csak 1996 vége és az idei év hozott jelentősebb sikert. Mi ennek az oka?*

– Valószínűleg a fiatal korom nak és tapasztalatlanságomnak tudható be, hogy mint edzőt, kezdetben a szülők és a gyerekek nem fogadtak el igazán. Úgy érzem, hogy az utóbbi években sikerült némi tekintélyt szereznem, és talán ezért tudunk eredményesebben dolgozni. Emellett komoly segítséget kapok dr. Várhelyi Dánieltől és Markóth Jánostól. Igazi csapatmunka a mienk, és ezt valamennyiőn' nek egy''' kell végeznünk, mert a kitűzött célt csak így tudjuk megvalósítani.

Képünk a nyári edzőtáborban készült

– *Gondolom, némi anyagi támogatás is szükséges volt ahhoz, hogy véget érjen a Csipkerózsika-álom.*

– Természetesen megfelelő szponzori háttérrel kell rendelkeznünk ahhoz, hogy a szakosztály megfeleően működjön. Tavaly szárnyai alá vett bennünket a ConAvis Rt., akinek támogatása nélkül nem tudtunk volna szőnyeget vásárolni. Márpedig köztudott, hogy anélkül nincs birkózás. Reméljük, hogy a jövőben is számíthatunk a szponzorok és a szülők segítségére, hiszen a 8-9 éves korcsoport számára az életkor előrehaladtával párhuzamosan tágabb versenyzési lehetőség nyílik, és mi ezt szeretnénk kihasználni. Ez azonban a költségek emelkedését hozza magával.

– *Kiket tudnál kiemelni a tehetséges gyerekek közül?*

– Szívem szerint minden nevet felsorolnék. Az elért eredmények alapján említeném Magyar Tamás és testvére, Attila, Várhelyi Dani, Sarkadi Péter, Szikszai Laci, Baróczi Sanyi, Kontos János és Márvány Kristóf nevét, az újabbak közül pedig nagyon ügyesnek tartom Czimre Balázst és Dánielt, valamint Böszörményi Dávidot. Kiemelném Mrena Gabi technikai tudását, Búza Zoltán pedig a kitartás és küzdőszellem területén jeleskedik. A birkózáshoz – mint minden sportághoz – szerencse is kell, ezért nem biztos, hogy csak az a jó birkózó, aki érmet hoz. Ez függ a súlycsoportbeli adottságoktól, valamint a mezőny összetételétől és létszámától is.

– *Fennáll-e annak a veszélye, hogy a jelentősebb anyagi eszközökkel rendelkező egyesületek „elcsábítják" a tehetséges gyerekeket?*

– Bárcsak ott tartanánk! Örülnénk, ha a fiatalok nagyobb klubokban, világhírű mesterek irányítása alatt építenék saját karrierjüket. A kicsiket nem fenyegeti ez a veszély, hiszen a távozás komoly terhet róna a szülőkre. Az érintett korosztály a serdülőké, akik viszont más városok középiskoláiba kerülvén többnyire felhagynak a birkózással, mert a baráti körük is megváltozik, vagy idejük nem engedi. Jelenleg is kevés ezen versenyzőink száma, mert kis létszámmal indultunk, és közülük sokan lemorzsolódtak. Távlati terveink szerint az utánpótlás-nevelést kiterjesztenénk az ifjúságiakra, sőt, h- ered-é-'-s-- -e--lő felnőtt korú versenyzőink lennének, a szakosztályt más osztályba sorolnák, és talán több támogatást kapnánk a Birkózó Szövetségtől – bár erre eddig sem lehetett panaszunk. Ennek azonban egyelőre nincs meg a személyi és egyéb háttere.

– *Az erkölcsi háttér megvan?*

– Számomra az lenne a legnagyobb sikerélmény és egyben „fizetség" is, ha évek múlva otthon, a fotelból nézve egy rangos versenyt, vagy akár az olimpiát, egyik volt tanítványomat fedezném fel a legjobb helyezésekért küzdők között!

– *Addig is sok sikert kívánok a birkózópalánták további neveléséhez. Aki kedvet érez ehhez a sporthoz, tudjátok-e fogadni?*

– Igen, két helyszínen is. A Petőfi Sándor Általános Iskolában lehetőséget kaptunk edzések tartására, melyeknek időpontja: kedd és csütörtök 16 óra. Itt az intézmény tanulói jelentkezhetnek. A sportpályán lévő edzőteremben a város 8-16 éves korú diákjait várjuk hétfőn, szerdán és pénteken 18 órától.

Sz.Zs.

November 8-án zajlott a TSE Birkózó Szakosztályának gyermek- és diák II. korcsoportos szabadfogású birkózó versenye a sportpályán lévő edzőteremben, melyre többek között meghívták az FTC és a Bp. Spartacus versenyzőit is.

A tíz csapat 110 fős mezőnyében városunk birkózó palántái ezúttal is kiemelkedő eredményekkel büszkélkedhettek. A gyermek korcsoportban hatan szereztek első helyezést: Bagdi Gergő és Tóth-Pál Ákos (a Petőfi iskola tanulói), Magyar Attila, Magyar Tamás, Márvány Kristóf és Kontos János (Kölcsey). Sarkadi Péter (Bethlen) ezüst-, Czimre Balázs (Petőfi) bronzéremmel tért haza. A diák II. korcsoportban Várhelyi Dániel (Kölcsey) első, Böszörményi Dávid (Petőfi) harmadik helyezést ért el.

A gyermek korosztály csapatversenyében Jászberény és Orosháza előtt a TSE állhatott a dobogó legfelső fokára, míg a diák korcsoportban a harmadik helyen végeztek. Az összesített csapat-eredmény szerint az FTC versenyzői 47 pontot szereztek, őket követte a TSE 46 ponttal és az Orosházi MTK 36 ponttal.

Villáminterjú egyetlen kérdés erejéig...

A TSE labdarúgói számára hamarosan befejeződik az őszi szezon mérkőzéssorozata, a kézilabdások december 13-án játsszák utolsó meccsüket. Pár héttel a bajnokság vége előtt arra voltunk kíváncsiak, hogy a két sportág szakosztályvezetői hogyan értékelik csapatuk eddigi teljesítményét.

Elekes István: Csapatunk a mostani összetételében nem nyújtja azt a teljesítményt, amire képes lenne. Az őszi szezon folyamán több olyan mérkőzésünk volt, amelyen esélyünk lett volna a pontszerzésre. Ez különböző okok miatt nem sikerült. *(A Homok és Tószeg elleni győzelem viszont egy időre pozitív változást hozott a csapat játékában. Megmutatták, hogy győzni is tudnak! Sajnos, a Szolnoki VSI -től elszenvedett vereség után ismét Cibakháza mögé kerültek – a szerk.)*

A tavaszi szezon kezdete előtt szeretnénk megoldani az erősítésre vonatkozó terveinket. Most készítjük elő azt az előterjesztést, amelyben kérjük a futball további támogatását. Ebben konkrétan megjelöljük, hogy mely játékosokkal kívánunk tárgyalásokat folytatni, és hogy ennek milyen az anyagi vonzata. Elsősorban azokat a volt törökszentmiklósi játékosokat szeretnénk ..ss..ni, akik e..sen k..t..nek a ..r..s.., s képzettségük, mentalitásuk, valamint hozzáállásuk is megfelelő. Úgy gondoljuk, hogy csak ilyen szintű játékosokkal érdemes erősíteni a csapatot.

Tóth András: Ami a számszerűséget illeti, az eddigi teljesítménnyel nem vagyunk elégedettek. Ha a játékosok nem tervezhető és sorozatos sérüléseit figyelembe vesszük, akkor viszont azt kell mondanom, ho.. na.. on rendesen, becsületesen küzdöttek. Az eddigi eredmény több, mint 50 %-os, 7 mérkőzésen 8 pontot szereztünk, ami jelenleg a negyedik helyezést jelenti. Nagyon bízom abban, hogy ez a helyezés tovább fog javulni, tekintettel arra, hogy több hazai mérkőzés következik, és a kitűzött célon bőven belül leszünk. Ennek a csapatnak meg kell szereznie a harmadik helyet!

(Lapzártánk idejéig ez sikerült is! Akkor 12 ponttal már a harmadik helyen állt a csapat. A Békés elleni mérkőzésen végre csatasorba állt a TSE-Alföldi Gabona teljes legénysége, és ragyogó, olykor sziporkázó közönségjátékkal, 10 gólos fölénnyel győzött.Reméljük, hogy sokáig örülhetünk a sérültek meggyógyulásának – nem úgy, mint azt szeptemberi számunkban írtuk! Időközben azt is megtudtuk, hogy a Kiskunmajsa elleni meccs előtt az egész csapatra doppingszerként hatott Köteles Ferenc kapus kislányának születése. Gratulálunk! – a szerk.)

Sz.Zs.

SPORTHÍREK – RÖVIDEN

Nemzeti ünnepünk, október 23 tiszteletére megrendezésre került a 10x600 m-es váltófutás, melyen városunk középfokú iskoláinak fiú- és leánycsapatai vettek részt.

Helyezések:

Lányok: I. Bercsényi Miklós Gimnázium, II. Székács Elemér Mg. Szakközépiskola, III. Bethlen Gábor Tagozatos iskola, IV. Lábassy János Szk. Iskola.

A győztes gimnáziumi csapat tagjai: Göblyös Márta, Polgár Nóra, Molnár Éva, Kovács Krisztina, Molnár Zsuzsa, Nagy Emese, Lovas Anett, Harsányi Orsolya, Török Zsuzsa, Balázs Katalin.

Fiúk: I. Székács Elemér Mg. Szakk., II. Bercsényi Miklós Gimnázium, III. Lábassy János Szakképző, IV. Bethlen Gábor Tagozat.

A győztes csapat tagjai: Tímár György, Hidegh József, Dávid Gábor, Szendrei Márton, Tarjányi Csaba, Nádas László, Laczkó Béla, Nagy Zoltán, F.Nagy István, Rigó Gábor.

*

Diákolimpia mezei futóbajnokságának eredményei a törökszentmiklósi körzetben:

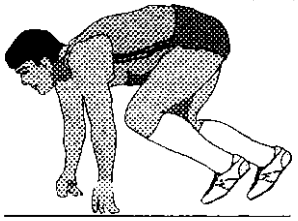

5-6. oszt. lányok: 1. Kölcsey, 2. Tiszatenyő, 3.Hunyadi, 4.Petőfi, 5.Tiszagyenda, 6.Bethlen, 7. Bercsényi.

A győztes csapat tagjai: Jahutka Lívia, Barócsi Andrea, Modla Réka, Fekete Nóra.

5-6. oszt. fiúk: 1. Kölcsey, 2. Tiszagyenda, 3. Kengyel, 4. Hunyadi, 5. Bercsényi, 6. Bethlen, 7. Petőfi.

A győztes csapat tagjai: Csikós Lajos, Gulyás Ádám, Berta János, Szekeres Lajos.

7-8. oszt. lányok: 1. Kölcsey, 2. Bercsényi, 3. Petőfi, 4. Tiszagyenda, 5. Bethlen, 6. Hunyadi.

A győztes csapat tagjai: Tóth Renáta, Szőke Rita, Kardos Krisztina, Jenei Krisztina.

7-8. oszt. fiúk: 1. Kölcsey, 2. Bethlen, 3. Kengyel, 4. Petőfi, 5. Hunyadi, 6. Tiszatenyő, 7. Bercsényi.

A győztes csapat tagjai: Csató Dániel, Őz Róbert, Kormos Zsolt, Harnos Attila.

I-II. oszt. középiskolás lányok:

1. Bercsényi, 2. Székács, 3. Bethlen.

A győztes csapat tagjai: Göblyös Márta, Polgár Nóra, Molnár Éva, Nagy Emese. A csapat azóta a megyei bajnokságot is megnyerte.

I-II. oszt. középiskolás fiúcsapat:

1. Bercsényi, 2. Székács, 3. Bethlen.

A győztes csapat tagjai: Kozák Máté, Kozák Ernő, Mészáros Medárd, Somogyi Géza.

III-IV. oszt. középiskolás lányok:

1. Bethlen, 2. Székács, 3. Bercsényi.

A győztes csapat tagjai: Dobler Nikoletta, Takács Erzsébet, Bakti Mónika, Major Mária.

III-IV. oszt. középiskolás fiúcsapat:

1. Székács, 2. Bethlen, 3. Bercsényi.

A győztes csapat tagjai: Rigó Gábor, Nádas Zoltán, Tarjányi Csaba, Laczkó Béla.

*

Törökszentmiklóson 8 Góliát labdarúgó csapat alakult az elmúlt hetekben. A csapatokban 6-12 év közötti gyermekek játszanak, 3 korcsoportban.

A Petőfi Sándor Általános Iskolában *Nagy Tibor* tanár úr és *Gácsi Attila* tanár úr vezeti két korosztál ban a foglalkozásokat. A Kölcsey két csapatát *Homoki Lajos* tanár úr szervezte meg, míg a Bercsényi Miklós Gimnáziumban *Felföldi Zoltán* tanár úrnak, a Bethlenben Nagy Attilának van csapata. A további 2 csoport a TSE berkein belül szerveződött, ezeket a fiúkat *Őz József* és *László Béla* vezetik.

*

November 8-án Góliát labdarúgótornát rendeztek a városi sporttelepen, melye..e (Kenderes, Kisújszállás, Karcag, Kétpó, Mezőtúr és Törökszentmiklós) tizenöt csapata vett részt. Mindhárom korosztály valamennyi gárdája 3-3 meccset játszott, és mivel a versenysorozat körmérkőzések formájában zajlik, így hosszadalmas küzdelemnek nézhetünk elébe. A következő fordulók Karcagon, ill. Mezőtúron lesznek. Ott dől majd el, hogy mely csapatok jutnak a megyei döntőbe.

*

Megmérkőztek egymással a város középfokú iskoláinak kispályás labdarúgócsapatai, akik két fordulóban fogják eldönteni a végső sorrendet. Az őszi forduló után az alábbi sorrend alakult ki: ☞

1. Lábassy János Szakképző Iskola, 2. Székács Elemér Mg.Szk., 3. Bercsényi Miklós Gimnázium, 4. Bethlen Gábor Református Iskola Tagozata, 5. Székács kollégium, 6. Lábassy kollégium.

*

Befejeződött a városi kispályás labdarúgó bajnokság őszi mérkőzéssorozata. A résztvevő 9 csapat 8 héten keresztül 36 mérkőzést játszott.

A mezőny résztvevői: Szállítók, Polgár-Társak, Reál, Öntöde, Referencia, Ber-Next, Szoc.pol. 2000, Dagober és az Öregfiúk.

Idáig a legkiegyensúlyozottabb teljesítményt az Öregfiúk nyújtották. Ők állnak az élen. Jellemző rájuk, hogy fejjel is játsszák a labdarúgást. A csapat játékosai: Ács Imre, Fejes Ferenc, Fehér Ferenc, Kocsis Sándor, Görömbei Zoltán, Kozák Mihály, Nagy Tibor, Őz József, Bognár László, Nádas József.

Határőr Vándorkupa

A határőrség megalakulására a Tőkésvárosi vízművek pályáján vendégszerepelt november második hétvégéjén a törökszentmiklósi Claas Hungária VTSK és az ÁFÉSZ tekecsapata. A kétnapos versenyen színvonalát emelte, hogy a népes mezőnyben országos bajnokságot nyert gárdák is indultak.

Bár a vándorkupát nem sikerült elhozniuk, a miklósiak ez alkalommal is jól szerepeltek. Csapatversenyben a Fővárosi Vízművek mögött 1893 FA-val a második helyen végeztek, az áfészesek pedig hatodikok lettek. Női egyéniben Ruff Lászlóné (Claas Hungária) 238 Fa-t gurított, ami a harmadik helyezést jelentette számára, Kiss Balázsné (Áfész) 226 FA-val ötödikként zárta a versenyt. Férfi egyéniben ugyan nem született miklósi siker, de a „különdíjasok" listáján több kategóriában szerepelnek. A legtöbb 9-est gurítók csapatversenyében a Claas Hungária VTSK győzött, egyéniben Holp József (Claas Hungária) harmadik lett. A legjobb tekézőnek három miklósi versenyző bizonyult: Buczkó Miklós (Áfész), Futó András és Holp József (Claas Hungária), a nők közül Futó Andrásné (Claas) szerezte meg ezt a címet – harmadikként. A legjobb tarolók között pedig Ruff Lászlóné (Claas Hungária) szerepelt „bronzérmesként".

Sz.Zs.

Sakk – hírek

Megyei I. osztályú csapatbajnokság

1. forduló: Törökszentmiklós – Mezőtúr 7:3. Győzött: Ábel Imre, K. szabó Imre, Jakobei József, Szabó Imre, Bartha Ferenc, Balogh János. Remi: Mozsár Gergely, Seres Vígh Zoltán.

2. forduló: Szolnok – Törökszentmiklós 7,5:2,5. Győzött: K. szabó Imre, Balogh János. Remi: Jakobei József.

Megyei nyílt verseny nemzeti ünnepünk tiszteletére (október 23-26-ig). B csoport: 3. K. Szabó Imre, 9.Balogh János, 11.Seres Vígh Zoltán, 14.Bencsik Péter.

Végül egy játszma a csapatbajnokságról: Balogh János (T.miklósi Sakk-Club), első számú ifjúsági játékosunk küzdelmes játszmában győzte le a 9. táblán szolnoki ellenfelét. (Világos: Laboncz Balázs Kevi ellenfele II, Szolnok.)

1.e4, c5. **2**.Hf3, d6 **3**.d4,cxd4 **4**.Hxd4, Hf6 **5**.Hc3, a6 **6**.Fe2, e6 **7**.o-o, Fe7 **8**.Fe3, o-o **9**.Vd2, Vc7 **10**.Bac1, b5 **11**.a3, Fb7 **12**.f3, Hbd7!? **13**.Bfd1, He5 **14**.Fd3?!, d5!? **15**.cxd5, Fxd5!? **16**.Hxd5, Hxd5 **17**.exf4, Hxf4 **18**.Vxf4, Fd6 **19**.Vh4, Hxd3 **20**.cxd3, Va7 **21**.Kh1, Fe7 **22**.Ve4, Ff6 **23**.Hc6, Vb6 **24**.He5, Vd6 **25**.f4, Bfc8?! **26**.b4, Fxe5 **27**.fxe5, Vd7 **28**.Ve3, g6?! **29**.d4, Bxc1 **30**.Bxc1, Bc8 **31**.Bc5?, Bd8! **32**.d5?!, exd5 **33**.Vd4, Vf5! **34**.h3, Ve4! **35**.Vxe4, dxe4 **36**.Bc3, Bd3!? **37**.Bc2, Bxa3 **38**.Be2, e3 **39**.g4, Bb3 **40**.Kg2, Bxb4 **41**.Bxe3, a5 **42**.e6, fxe6 **43**.Be6, Kf7 **44**.Bc6, Bb3 **45**.Bc7+, Kg8 **46**.Bc8+, Kg7 **47**.Bc7+, Kh6 **48**.h4, a4 **49**.g5+, Kh5 **50**.Bxh7+, Kg4 **51**.Bh6, Bd2+ **52**.Kf1, a3 **53**.Bxg6, a2 **54**.Ba6, Bb1+ **55**.Ke2, a1V **56**.Bxa1, Bxa1 **57**.g6, Kxh4 **58**.g7, Bg1 **59**.g8H, Bxg8 **60**.Kd3, Bg4 **61**.Kc3, Kg3 **62**.Kb3, Bc4 **63**.Ka3, Kf3 **64**.Ka2, Ke3 **65**.Ka1, Kd3 **66**.Ka2, Kc3 **67**.Kb1, Ba4

Világos feladta (0:1)

Simon Zoltán

Hüvelyesek

A hosszú főzési időt lerövidítjük, ha a hüvelyeseket kuktában főzzük: 15-20 perc alatt megpuhulnak. Az áztatás is egyharmadával rövidíti a főzési időt. Ha attól tartunk, hogy a bab „felfúj", öntsük le az áztatóvizet, sőt 4-5 perc forralás után az első főzővizet is, és tegyük fel újabb vízben főni. A hüvelyesecket só nélkül, hideg vízben tegyük a tűzre, úgy hamarabb puhulnak. (Ha sárgaborsót kuktában főzünk, az étel csak az edény 1/3-áig érjen!)

RECEPTEK

Sárgaborsó csülökkel:

Hozzávalók (4 személyre): 35 dkg sárgaborsó, 1 friss csülök, 3 sárgarépa, fél zellergumó, 2 póréhagyma, 70 dkg krumpli, egy kávéskanál majoranna, só, bors, vegeta ételízesítő.

Előző nap vízben áztatjuk a borsót. Kuktába tesszük a csülköt, a borsót, a majorannát, sót és annyi vizet, hogy ellepje. A nagyobb kockára vágott zöldségeket és a krumplit 25 perc múlva tesszük hozzá. Fűszerezés után nyomás alatt 10 percig tovább pároljuk. Sűrű, főzelékszerű legyen!

Sonkás zöldborsó:

Hozzávalók (4 személyre): 1 kg zöldborsó, 25 dkg főtt sonka vagy tarja, 1 ek olaj, 1 csomó zöldpetrezselyem, só, bors, 2 dl tejföl.

A megtisztított borsót kevés vízben megfőzzük, belefőzve néhány zöldborsóhüvelyt is. A sonkát vékony csíkokra vágjuk. Forró olajban megforgatjuk a sonkát, majd hozzátesszük a leszűrt borsót, sózzuk, borsozzuk, és néhány percig kis lángon pároljuk, egészítjük a vágott petrezselyemmel, és ráöntjük a tejfölt.

Laskapörkölt:

Hozzávalók (4 személyre): 35-40 dkg gomba, 2 fej vöröshagyma, 2 kiskanál pirospaprika, 2 db paradicsom, 2 db zöldpaprika, 2 ek olaj, só.

A megtisztított gombát a zsengébb szárrészekkel együtt vékony szeletekre vágjuk. Az apróra vágott hagymát a gombával együtt a megforrósított olajba tesszük. A tüzet mérsékeljük, és az ételt lefedve, időnként megkeverve addig pároljuk, míg ismét zsírjára sül. A tűzről levéve belekeverjük a pirospaprikát, a vékony szeletekre vágott paradicsomot és zöldpaprikát. Sózzuk, és fedő alatt lassú tűzön tovább puhítjuk. Ha szükséges, időnként kevés vizet töltögetünk alá.

Kiss Zoltán

Dsida Jenő:
TEMETŐBEN

Köröttem csend – és temető.
Csak néha suttog valami,
csak néha lehet hallani:
ez ő, ez ő, ez ő! –
Azután minden újra csendes,
És álmodik a temető.

Én hajtott fővel ballagok,
s a néma árnyak szembe jönnek,
s a sírkeresztek rámköszönnek,
és mind az igazi Nagyok –
Én, a halottak ismerőse,
révedő szemmel ballagok.

Utánam huhog a Jövő,
a Múlt, Jelen, a sok kereszt,
s az árnyak kara zúgni kezd:
ez ő, ez ő, ez ő! –
Azután minden újra csendes,
és álmodik a temető.

KODAK EXPRESSZ

Színes film kidolgozását 1 órán belül teljesítjük 776 forintért

Fényképezőgépek, filmek, képkeretek árusítása nagy választékban!
Automata fényképezőgépek már 2990 Ft-tól

HAVONTA FÉNYKÉPEZŐGÉP SORSOLÁS!
Az október havi sorsolás nyertes száma: 490 283

ÁRVAI FOTO
Törökszentmiklós Kossuth út 155
Tel.: 390-162

Gyógyszertári ügyelet

nov. 22-23	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
nov. 29-30	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
dec. 06-07	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
dec. 13-14	Kígyó Patika	Kossuth u. 83.

TEMETKEZÉS

KEDVEZMÉNY NÉLKÜL IS A LEGOLCSÓBBAN
A szomorú hírről ha értesül, forduljon hozzánk bizalommal, és mi részvéttel és tisztelettel segítünk.
Díjtalan kórházi ügyintézés, anyakönyvvezetés.
A hűtés csak nálunk díjtalan!

PÓSTA BT ÜZLETEI:

Kossuth L. út 184.Tel.:394-115
Kossuth L. út 283. Tel.: 391-586
Erdős I. út 1. Tel.: 06-60/485-019
Régi református temető Tel.: 06-60/385-374

Szolgáltatásunk folyamatos: 0-24 óráig
Újszerű kocsinkkal az ország egész területén vállalunk szállítást, ügyintézést.
Telefonon is megrendelhető koszorú, sírcsokor díjtalan kiszállítással!

Halottaink

X. 2-től XI. 5-ig

Gulyás Péter (88), Varga Jánosné Kiss Erzsébet (87), Ács Istvánné Halász Rozália (79), Széles Sándor (68), Tomsa Gábor (91), Bagdi Róza (70), Sípos István (85), Lövei István (69), Vadász Elemérné Kelemen Irén (43), Szabó András (44), Karakas Lajosné Szilágyi Eszter (89), Búzás Lajos (53), ö. Csikós Sándorné Czaballa Gizella (87), Sütő Gyula (81), Prétka Józsefné Kis Ilona (92), Kóródi Sándor (77), Lévai Imre (66), Novák Ágostonné Lukács Margit (61), Dr. Barnabás Ferenc (58), Izsó Benedekné Galsi Ilona (77), Németh Ferencné Tóth Terézia (95), Balázs Andrásné Molnár Erzsébet (71), Líbor Mihály (83), Bezzegh Lajos (67), Rothkopf János (79), Zsigmond József (59), Bartus Istvánné Mészáros Jolán (75), Kulcsár Kálmán (38), Pásztor István (73), Nyeső Imréné Kovács Rozália (81), Balogh András (79), Trecskó Istvánné Elekes Eszter (81), Csór Andrásné Lókodi Erzsébet (73), Czinkotai Istvánné Papp Piroska (80), Nagy Andrásné Túri Julianna (90), Márton Istvánné Polgár Mária (T. püspöki, 76), Fülöp Emil (T.püspöki, 64), Czakó Menyhértné Donkó Ida (T.püspöki, 67).

Nyugodjanak békében!

Meghívó

A törökszentmiklósi Galambtenyésztők Egyesülete – 50 éves jubileuma alkalmából – szeretettel meghívja Önöket az 1997. december 13-14-én a Kossuth út 212. sz. alatt megrendezésre kerülő kiállítására.
A nevezéseket november 30-ig várják az alábbi címeken:
Katona József (Pázmány P. u. 20/a), vagy Fehér Ferenc (Tenyői u. 61.)

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE
Független közéleti lap
Szerkesztőség : 5200 Törökszentmiklós. Almásy u.1. ☎ : 56/390-002
Főszerkesztő : Dr. Szabó Lajos
Számítógépes szerkesztés: Hegedűsné Szűcs Zsuzsa

Kiadásért felelős:
Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány
ISSN 0866-1839
Nyomdai munkák :
REPRO STÚDIÓ SZOLNOK